

10th August 1963]

**VI.—FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE
FOR 1963-64—GENERAL DISCUSSION.**

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri C. G. Viswanathan may now speak.

திரு. செ. கொ. விஸ்வநாதன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டு துணை அறிக்கை மீது நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என கருதுகிறேன். மருத்துவத் துறையின் மேல் பெற்றிருக்கிற மானியத் தொகை மீது மருத்துவத் துறை தன் பணிகளை நன்கு நிறைவேற்றியிருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது அதிகப்படியான மருத்துவ மனைகளை கட்டுவதினால் மட்டும் இத் துறை வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. கிராமப்புறங்களில் உள்ள மருத்துவ மனைகளிலும், தாலுகா தலைமை மருத்துவ நிலையங்களுக்கும் வருகிற நோயாளிகள் இட வசதி இன்றி தரையில் படுக்கும் நிலை இன்னும் இருந்து கொண்டு தானிருக்கிறது. மாவட்ட மருத்துவ மனையிலானாலும் சரி அல்லது தாலுகா பகுதிகளில் உள்ள மருத்துவ மனைகளிலானாலும் சரி இன்னும் தரையில் பாயைப் போட்டு தலையணைகூட இல்லாமல் படுத்து வரும் நிலை இன்றும் இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து ஒன்றும் செய்யவில்லை. சென்ற மருத்துவ மானியக் கோரிக்கை மீது பேசும்போதுகூட நான் கூறினேன். நோயாளிகளுக்கு உணவிற்காக அளிக்கப்படும் தொகை ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் என்று நினைக்கிறேன். நோய் காலத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவை இந்த ஒரு ரூபாயில் அவர்கள் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். டி.பி. நோயாளிகளை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு நல்ல சத்துள்ள உணவை அளிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் போடப்படும் இன்செக்ஷன்ஸ் காரணமாக அவர்களுக்கு நல்ல பசி எடுத்தும் அவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய் மதிப்புள்ள உணவுதான் போடப்படுகிறது. போடப்படுகிற இன்செக்ஷனுக்கும் கொடுக்கப்படுகிற உணவிற்கும் வித்தியாசம் இருப்பதால் அவர்கள் நோய் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதோடு மருத்துவ மனைகளில் அத்தியாவசியமான மருந்துக்கள்கூட வைக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு பெருவாரியாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக வெளியில் 4 அல்லது 5 பைசர்விற்கு கிடைக்கக்கூடிய மாத்திரைகள்கூட மருத்துவ மனைகளில் இருப்பதில்லை. மாத்திரை இல்லை நாளைக்கு வாரங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்நிலைமைகளை சீர்தூக்கிப் பார்த்து குறைகளைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய ஆட்சியின் மேற்பார்வையில் செங்கற்பட்டுக்கு மூன்று மைல்கள் அப்பாலுள்ள திருமணி என்ற இடத்தில் சென்ட்ரல் லெப்ரரி ரிசர்ச் சானிட்டோரியம் என்ற மருத்துவ மனை இருக்கிறது. இம் மாநிலத்தில் உள்ள பெருவியாதிக்காரர்கள் செங்கற்பட்டிலிருந்து மூன்று மைல்கள் நடந்து சென்று அந்த மருத்துவ மனையில் சேர்ந்து அவர்கள் நோயைப் போக்கிக் கொள்ள விரைவில் பிடிக்கும் போது இடவசதி இல்லை என்ற குறை நெடுநாட்களாக இருந்து வருகிறது. இந்த மருத்துவ மனைக்கு நம் மாநில சர்க்கார் 3½

[திரு. செ. கொ. விஸ்வநாதன்] [10th August 1963]

லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி அந்த மானியத் தொகையைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், நம் மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அங்கு போகும்போது இடவசதி தரவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே நம் மாநில சர்க்கார் தனியாக பெரும் தொகை ஒதுக்கி தனியாகவே பெரிய வார்ட்கள் கட்டி அங்கு நம் மாநிலத்திலிருந்து வருபவர்களுக்கு அதிகப்படியான இடவசதி தருவதால் ஓரளவு இந்த பெரு வியாதிக்காரர்களுக்கு நல்ல வசதியைத் தேடித் தர முடியும். நடக்க முடியாமல் நடந்து செல்கிறவர்களுக்கு அங்கு இடவசதி இல்லை என்ற நிலை இப்போதிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இதைக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து பஸ் போக்குவரத்து குறித்துள்ள நிலைமையை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். சென்னை நகருக்கு வருகிற பஸ்கள் ஓரளவு புதிய வண்டிகளாக இருந்தாலும் ஒரு ரோவில் நாலு பேர்கள் அமரக்கூடிய சீட்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு சீட்டில் நாலு பேர்கள் அமரும்போது, பஸ் வேகமாக வரும் போதும், திருப்பங்களில் திரும்பும்போதும், நிறுத்தும்போதும் பிரயாணிகள் மிகவும் கஷ்டப் படவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். சர்க்கார் பஸ்களில் சீட்கள் அமைந்திருக்கிற முறையிலும் ப்ரைவேட் பஸ்களில் அமைந்திருக்கிற முறையிலும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதில் சீட்கள் அமைந்திருக்கிற விதத்தில் ஒருவர் மேல் ஒருவர் உராய்ந்து கொண்டு உட்கார வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இதை மறுபரிசீலனை செய்து எந்த விதத்தில் பிரயாணிகளுக்கு வசதியாக சீட்டை அமைக்க முடியும் என்று பார்த்து அதற்குத் தக்கபடி வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில பஸ்கள் ஒரு ஆண்டுதான் ஓடலாம் என்றிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் பழைய பஸ்கள் சில ரூட்களில் ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்றன. தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன, அவ்விதம். சேசில் நம்பர், என்ஜின் நம்பரை மாற்றி தவறுதலாக பலயிடங்களில் பஸ்களை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிற, பழைய பஸ்ஸிலே திரும்பத் திரும்ப பெயின்டை அடித்து ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிற நிலை கிராமப்புறங்களில் ஓடுகிற பஸ்களில் இருக்கிறது. அதை பரிசீலித்து எந்தெந்த நகரத்தில் அப்பேர்ப்பட்ட பஸ்கள் ஓடுகின்றன என்று பார்த்து தக்க பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த இரண்டு இலாகாக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் என் கருத்துக்களைக்கூறி இதேர்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்யக் கோரிக்கை மீது நான் இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். போலீசார் குடியிருப்புகளில் மின்சாரம் போடுவதற்காக என்று மாவட்டப் பகுதிக்கும், நகரப் பகுதிக்கும் சேர்ந்து 7 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போலீசார்ருக்கு இன்று அவர்கள் விடுதிகளில் மின்சாரம் போடு

10th August 1963] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

வதைவிட பல மாவட்ட பகுதிகளில் போலீசாருக்கு என்று சர்க்காரால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட விடுதிகள் அநேகமாக கிடையாது. ஆகவே மாவட்டப் பகுதிகளில் போலீசார் அவர்கள் தங்கள் சம்பளத்தில் ஒரு பெரும் பகுதியை வீட்டிற்காக இழந்து விட வேண்டியிருக்கிறது. மீதி உள்ளவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் இருப்பதைப் போன்று கிராமப்புறங்களில் உள்ள போலீசாருக்கும் இத்திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர் ஹோம் கார்ட்ஸ் சம்பந்தமாக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரை பஞ்சாயத்து ஊழியர்கள் போன்றவர்கள்தான் இதில் அதிகமாக சேர்க்கப்பட்டு அவர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தக் குறைபாட்டை பரிசீலித்து மக்கள் மத்தியில் இருந்து ஹோம் கார்ட்ஸ்க்கு ஆள்களைச் சேர்த்து அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதிகாரிகளை இதுபற்றி கேட்கும்போது அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், பொது மக்களைக் கேட்டால் அவர்கள் தங்களுக்கு வேலை இருக்கிறது, இதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டால் தங்கள் வேலைகள் கெட்டு விடும் என்று சொல்வதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதுகுறித்து பரிசீலித்து பஞ்சாயத்து யூனியன் ஊழியர்களை பெரும் பகுதி சேர்க்காமல் கிராமங்களிலுள்ள வாலிபர்களை இதில் சேர்ப்பதற்கு, அதில் அவர்கள் சேர உற்சாகம் அளிக்கக் கூடிய விதத்தில் ஒரு ஏற்பாடு செய்தால்தான் இதனால் நாம் எதிர்பார்க்கிற பலனைப் பெற முடியும். பின்னர், விவசாயத் துறையில் வாழைக்கு நோய் வந்தால் அதை பரிசீலிக்க ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில நாட்களுக்கு முன்னர் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், கிடங்குகளை ஆழமாக வெட்டாததினால்தான் இந்த நோய் வருகிறது என்று. நானும் வாழை விவசாயம் செய்யக் கூடியவன்தான். மேடான பூமியிலும்கூட இந்த நோய் வருகிறது. இதுபற்றி விவசாய அதிகாரிகளிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். வாழை ஒரு வருஷ விவசாயம். இந்த விவசாயம் கெட்டு விட்டால், ஐந்து ஏக்கர் வாழை விவசாயம் வைத்திருந்தால், இரண்டு ஆண்டுகள் அந்தக் குடும்பம் தலை தாக்க முடியாது. வெற்றிலைக் கொடிக்காலுக்கு இருந்த பரிசோதனைத் திட்டம்போல் இதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். திருச்சி, கோவை, சேலம் ஒரு பகுதியில் இந்த வாழை விவசாயம் செய்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். மேலை நாடுகளுக்குக்கூட நாம் இதை அனுப்பும் ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வாழை நோயைத் தடுக்க சரியான பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை பொறுத்த வரையில் மத்திய சர்க்காரும் சரி, மாநில சர்க்காரும் சரி அதிகமாக தவணம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் ஈரோடு தாலுகாவில் 2, 3 திட்டங்களை 2, 3 தடவைகள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள்.

10-00.
a.m.

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [10th August 1963]

பெரும்பள்ளம் போன்ற திட்டங்களை பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்னம்கூட அந்தத் திட்டங்கள் நடைமுறையில் நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களை கொஞ்சம் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தண்ணீரைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக, குறைந்த தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு நமது ராஜ்யத்தில் வெள்ளாண்மை செய்யப்படுகிற பிரதேசம் கீழ்ப்பவானி பிரதேசம். அங்கு இருக்கக்கூடிய ஆலோசனைக் குழு அங்கத்தினர்கள்கூட வந்திருக்கிறார்கள். 25 சதவிகிதம் தண்ணீர் வெட்டு இருக்கப் போவதாக அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். (குறுக்கீடு) 15 சதவிகிதம் வெட்டினாலும்கூட வெள்ளாண்மை செய்வது மிகவும் கஷ்டமாகப் போய் விடும். சாதாரணமாக 2,300, 2,400 க்யூசெக்ஸ் வரையில் ஆரம்பகாலத்தில் தண்ணீர் விடுவார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய தண்ணீரின் அளவை அனுசரித்து எவ்வளவு அதிகமாக தண்ணீர் விடமுடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாக விடுவார்கள். காவேரியில் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் நிச்சயமாக அது குறித்து அனுதாபப்படுகிறோம். அவர்களுக்கு உதவவேண்டுமென்ற அக்கரை எங்களுக்கும் இல்லாமல் இல்லை. காவேரிப் பிரதேசத்தில் வருஷம் பூராவும் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நஞ்சைப் பகுதி. ஒரு பகுதி தண்ணீரைக் குறைத்துவிட்டாலும் அங்கெல்லாம் ஓரளவுக்கு வெள்ளாண்மை செய்துவிடமுடியும். ஆனால், எங்கள் பக்கத்தில் ஓடைக்கல், வெங்கக்கல் நிறைந்த மேடான பகுதி. இந்தப் பகுதியில், நீர்க்கசிவான பகுதியில் போதிய தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் நெல் பயிர் வைப்பது சாத்தியமாக இராது. காவேரியில் தண்ணீர் நெருக்கடி இருக்கிறது. இருந்தாலும் எங்கள் அணையில் பூர்ணமாக தண்ணீர் இருக்கும்பொழுது எங்களுக்குத் தேவையான தண்ணீரைக் கொடுப்பதுதான் நியாயம். இத்தனை நாட்கள் காவேரிக்கு தண்ணீர் விட்டார்கள். நாங்கள் அனுதாப உணர்ச்சியுடன் இருந்தோம். மறுபடியும் ஆகஸ்டு 15-ம் தேதிக்குப் பிறகும் தண்ணீரை வெட்டினால், எங்கள் வாழ்வு வெட்டப்படும். நீங்கள் கொஞ்சம் இது விஷயத்தில் எங்களுக்கு கருணை காட்ட வேண்டும். 4, 5 வருஷங்களாக விவசாயிகள் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். 100 ஏக்கராவைத்திருந்தாலும், 2 ஏக்கராவைத்திருந்தாலும், 1,000 ஏக்கராவைத்திருந்தாலும், எங்கெல்லாம் கடன் கிடைக்கிறதோ அதையெல்லாம் வாங்கி மண்ணைப் பொன்னாக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையில் ஏராளமாக கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். 25 சதவிகிதம் தண்ணீரை வெட்டிவிட்டால், சுமார் 40 சதவிகிதம் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு வராமல் போய்விடும். இதனால் பெரிய சிக்கல் ஏற்படும். 2 லட்சம் ஏக்கராவை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து தண்ணீர் விடுகிறார்கள். ஏராளமாகத் தண்ணீர் இருந்தாலே ஒரு லட்சம் ஏக்கராவில் சுமார் 80 ஆயிரம் ஏக்கர தான் சாகுபடி செய்ய

10th August 1963] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

முடியும். தண்ணீரைக் குறைத்துவிட்டால், ஒரு லட்சம் ஏக்கராவில் 40,000, 50,000 ஏக்கராதான் சாகுபடிக்கு வரும். 15 சத விகிதம் தண்ணீர் குறைத்துவிட்டால், சுமார் 30, 40 சத விகிதம் நிலங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் சாகுபடி செய்யப்படாமல் நின்று போய் விடும். இதனால் பெரிய தொல்லைகள் ஏற்படும். மறுபடியும் ஒரு வருஷ காலத்திற்கு தண்ணீர் கிடையாது. விவசாயிகள் இதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை நன்கு உணர்ந்தவர்கள். அவர்கள் இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, நேரிடையாக வந்து பார்த்து தண்ணீரைக் கொஞ்சம்கூட வெட்டாமல் எங்களுக்கு முழுத் தண்ணீரும் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டுக்கான உபமான்யக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நடப்பு ஆண்டிலே ஒதுக்கப்பட்ட நிதியையும், செலவு செய்யப்பட்ட நிதியையும் பார்க்கும்பொழுது, முக்கியமாக விவசாயத் துறையிலே, பாசனத் துறையிலே இன்னும் நாம் அதிகமாக கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம். நல்ல முறையில் பல பாசன வசதிகளை செய்துகொண்டு வருகிறோம். குட்டைகள் மராமத்து, சிறிய குளங்கள் கட்டுதல் போன்ற சிறிய பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஆங்காங்குள்ள மாவட்ட கலெக்டர் மேற்பார்வையில் சிறுபாசன இன்ஜினியர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட மேற்படி வேலைகளைத் துவக்கத்தில் மிகுந்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதைப்பற்றி மாவட்டத்திலுள்ள ஜில்லா அபிவிருத்தி குழுவில் சொல்லும்போதுகூட, போதிய ஆட்கள் இல்லை, எஸ்டி மேட் தயாரிக்க முடிவதில்லை, இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு எஸ்டி மேட்தான் தங்களால் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் வேலைகள் மிகவும் தாமதப்படுகின்றன. ஆகவே, சூப்பர் வைசர் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்களை கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தி, இந்த வேலைகளைச் சற்று துரிதமாகச் செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக எனது தொகுதியில் சென்ற ஆண்டிலே பல வேலைகளை எடுத்துச் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்களும் அதற்கு ஆதரவு அளித்து எஸ்டிமேட் தயாரிக்கும் படி சொல்லியுள்ளதாகக் கூறினார்கள். இன்னும் அந்த வேலைகளை எடுத்துக்கொள்ள சாத்தியப்படவில்லை. போக்குவரத்துத் துறையிலும் அப்படித்தான் தாமதம் இருக்கிறது. எனது தொகுதியில் தொண்டாமுத்தூர், அட்டபாடி மலைப் பிரதேசம். அங்கே ஏறக்குறைய 4,000, 5,000 ஏக்கர் நிலங்கள் விவசாயம் செய்யப் படுகிறது. அங்கு எந்த விதமான போக்குவரத்து வசதியும் இல்லை. 10, 15 மைல்களுக்கு இப்பாலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து தான் விவசாயிகள் வந்து விவசாயம் செய்யவேண்டும். ரோடு வசதிக்கூட இல்லாமல் இருந்த இந்தப் பிரதேசத்தில் இப்பொழுது

[திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு] [10th August 1963]

ரோடு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கோவையிலிருந்து வட்டபாடி ஆணைக்கட்டி வரையில் இந்த ஆண்டிலாவது ஒரு பஸ் போக்கு வரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல உறுதுணையாக இருக்கும். இப்பொழுது கேரள அரசாங்கம் அட்டபாடி பிரதேசத்தில் ஆணைக்கட்டிக்கு அடுத்த இடங்களில் பல வேலைகளைச் செய்து நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அங்குள்ள காடுகள் வெட்டப்பட்டு, அவை விவசாயத்திற்கு லாயக்காக்கப்பட்டு, அவர்கள் பாசன வசதி செய்துதர முற்பட்டால், கீழே உள்ள பிரதேசத்தில் உள்ளவர்கள் நமது தமிழ் நாட்டில் அவினாசி தாலுகா, கோவை தாலுகாவில் உள்ள விவசாயிகள் சற்று ஏமாற்றம் அடைவார்கள். முன் ஜாக்கிரதையாக அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஆவனவற்றைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அங்குள்ள சிறிய ஏரிகளையெல்லாம் உடனடியாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அவினாசி தாலுகாவில் தோளப்பாளையம், கோவை தாலுகாவில் 24 வீரம்பாண்டி, சின்னதடாகம் கிராமங்கள் இதனால் பாதிக்கப்படும். இந்தப் பிரதேசங்களில் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுப்பதோடுகூட, சிறிய நீர்தேக்கங்களை அந்தப் பகுதிகளில் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாட்டு அவசர நிலைமையை உத்தேசித்து, ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதுகூட சில இடங்களில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது மிகவும் தேவையான இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகளை நிறுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும்கூட, ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிடங்கள் உடனே துவக்கப்படவில்லை. பல யூனியன்களில் சாங்ஷன் ஆகியுள்ள பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்ஸ் வேலைகள் துவக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் கட்டிடம் கட்டுவதை அரசாங்கம் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் குறிப்பாக கொண்டாடத்தகுந்த பஞ்சாயத்து யூனியன், மற்ற யூனியன்களிலும் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்ஸ் உடனே ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் துறையிலே நல்ல முறையிலே பல பணிகளைச் செய்திருந்தாலும்கூட, இன்னும் சிறிது அவசரமாக மற்ற வேலைகளையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள், கிராம அதிகாரிகளின் கீழே பணிபுரியும் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி பட்ஜெட் உரையில்கூட குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய குறைகளை கூடிய சீக்கிரம் களையவேண்டும். அதிகமாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டு அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதோடுகூட, குறைவான ஆட்கள் உள்ள இடங்களில் சிறிது அதிகமாக ஆட்களை நியமித்து அவர்கள் நல்

10th August 1963] [திரு. வெ. எல்லம நாயுடு]

வாழ்வு வாழச் செய்யவேண்டும். அவர்கள் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளில் பணி புரிவதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து வரிவசூல் செய்வது தாமதப்படுகிறது. இப்பொழுதுள்ள தலையாரிகள், வெட்டியான்கள் கொஞ்சம் படிப்பு குறைவாக உள்ளவர்கள். இனிமேல் நியமிக்கப்படுபவர்கள் நல்ல படிப்பு உள்ளவர்களாகவும், வாலிபர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது உள்ளவர்களில் மாறுதல் வரும்பொழுது, படித்த வாலிபர்களை அந்த வேலைகளில் நியமித்து, சற்று சம்பளத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராம அதிகாரிகளுக்கு, கர்ணம், மணியக்காரர்கள் போன்றவர்களுக்கு ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இப்பொழுது அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் படியானது, அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமானது சற்றும் போதாததாக இருக்கிறது. அவர்களைக் கேட்டால் எங்கள் சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதா, அல்லது உங்கள் வேலைகளை செய்வதா? என்று கேள்விதான் எழுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. மாணிக்கம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டு துணை மானியக் கோரிக்கையை ஒட்டி, எனது தொகுதியைப் பற்றிய சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் நவலை, எலவடை, தாளநத்தம், கத்தக்கவுண்டனூர், கருத்துப்பட்டி, ஐயம்பட்டி, ஆத்தூர், குரும்பப்பட்டி, கொலகம்பட்டி, மருதிப்பட்டி, கோட்டப்பட்டி, சிக்கனூர், நரிப்பள்ளி, செல்லம்பட்டி ஆகிய கிராமங்கள் நல்ல விவசாயம் செய்யக் கூடிய இடங்கள். மேல் கண்ட இடங்களில் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் விவசாய மக்கள் நல்ல பயனை அடைவார்கள். இந்த இடங்களிலெல்லாம் ஏழை விவசாயிகளும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பின் தங்கிய வகுப்பினரும் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இந்த இடங்களைப் பற்றி ஏதாவது அதிகாரிகளுக்கு ரிப்போர்ட் செய்தால் யாரும் கவனிப்பதே இல்லை. இந்த கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் எனக்கும், இந்த தொகுதியிலுள்ள எம். பி. அவர்களுக்கும் ரிப்போர்ட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, கடத்தூர் அருகே முத்தனூர் ஏரி இருக்கிறது. அந்த ஏரியைப் பழுது பார்க்க வேண்டுமென்று எத்தனையோ ரிப்போர்ட்டுகள் செய்த போதிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதே போல் சுங்கரப்பட்டி ஏரி இருக்கிறது. அதையும் பழுது பார்க்கவில்லை. எந்த அதிகாரியிடத்தில் போய்ச் சொன்னாலும் என்ன என்று கேட்பது கிடையாது. தர்மபுரியிலிருந்து பொம்படிக்கு போகும் வழியில் கத்தரிக்காய் பாலம் இருக்கிறது. இது பஸ் போவதற்கு ரொம்பவும் குறுகலாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை விரிவு படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும்

[திரு. சி. மாணிக்கம்] [10th August 1963]

வாணியாற்றில் ஒரு அணைக் கட்டு கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அருர் ஏரியை ஆழப்படுத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார இலாகா சம்பந்தமான ஒரு சம்பவத்தை இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி பெருமான் கவுண்டர் என்பவர் என்னிடம் சொல்லி இருக்கிறார். அவர் மோட்டார் வாங்கி ஒரு வருஷக் காலம் ஆகியும் கூட, லைன் கொடுத்து நான்கு மாதங்கள் ஆகியும், இன்னும் கனெக்ஷன் கொடுக்காமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார். இதை எல்லாம் தயவுசெய்து உடனடியாக கவனித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ம. கமலநாதன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டிற்கான துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கல்வித் தலைப்பின் கீழ் சில கல்லூரிகளுக்கான கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கும் தொகை ஒதுக்கப் பட்டு இருக்கிறது. பொதுவாக, ஆரம்பத்தில் பள்ளிக் கட்டிடங்களைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் இந்தச் சட்டசபை ஆரம்பித்த நாளிலிருந்து இங்கே என்னைப் போன்றே இந்த மன்றத்தில் உள்ள அனுபவம் வாய்ந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் எல்லாம் இந்த ஆரம்பப் பள்ளிகள் கட்டிடத்திற்கான தொகை, புதிதாக சேர்க்கப்படும் மாணவர்கள் அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது, பழைய மாணவர்கள் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதுவரையிலும் ஆரம்பப் பள்ளி கட்டிடங்களைப் பற்றிய நினைவே எழாதது வருந்தத் தக்கது. அடுத்த உப மான்யக் கோரிக்கையிலாவது இதற்கான தொகையை ஒதுக்குவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

பொது சுகாதாரத்தின் கீழ் மாநிலம் முழுவதிலும் அம்மை ஒழிப்புத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமுலாக்குவதற்கு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அம்மை ஒழிப்பு தேசிய திட்டத்தின் கீழ்—இப்பொழுது என்னுடைய தொகுதி மக்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே குத்தப்படும் ரஷ்யன் லிம்ப் ஆனது அதிக சக்தி வாய்ந்ததோ என்னமோ தெரியவில்லை. குத்திய பிறகு மூன்று மாதங்களுக்கு கையை தூக்க முடியாத நிலையிலே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் அம்மை குத்திக் கொள்வதற்கு மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். அப்படி அம்மை குத்திக் கொள்ளாதவர்கள் மீது பிராஸிக்யூஷன் செய்வதற்கு அங்கே உள்ளவர்கள் முயற்சி செய்கிறார்கள். நான் ஊத்தங்கரை பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டத்திற்குச் சென்ற பொழுது, இந்த வலி பொறுக்காமல் ஆறு வயது குழந்தை ஒன்று இறந்து விட்டதாகச்

10th August 1963] [திரு. ம. கமலநாதன்]

சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த அம்மை ஒழிப்பு தேசிய திட்டத் திற்காக உபயோகிக்கப்படும் மருந்தை மனதில் கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடை வளர்ப்புக்காக ஏராளமான நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காட்டிலாகாவின் ஏரிகளிலே எல்லாம் மரங்களை நடுகின்றனர். எல்லா கிராமங்களிலும் மேய்ச்சல் தரை இல்லாத காரணத்தினால், தண்ணீர் தேங்காத காலங்களிலே ஏரிகளில் புல்லை மேயக்கூடிய வசதி இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே காட்டிலாகாவின் ஏரிகளிலே மரங்களை நடுகின்ற நேரத்திலே மேய்ச்சல் தரைக்கு ஓரளவுக்கு இடம் விடும் நோக்கத்துடன் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே ஏராளமான தொகை ஒதுக்கி இருக்கிறோம். இன்று நமது கிராமப் புறங்களில் உள்ள கால்நடைகள் எல்லும் தோல்மாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. நான் பொது விவாதத்தின் போதே இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். கால்நடைகளை அபிவிருத்திச் செய்கின்ற நேரத்திலே, நல்ல பரீடுகளை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற நினைவிலே நாம் பலாக்காரத்தில் கூட ஈடுபடலாமென்று சொன்னேன். நமது எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் அவர்கள் பேசும்போது இந்த மன்ற பெண் உறுப்பினர் திருமதி பார்வதி அர்கனன் அவர்கள் “வெளி நாட்டுப் பயணம்” என்ற நூலில் அப்படிப்பட்ட கால் நடைகளைக் கொன்று கூட விடலாம் என்று எழுதி இருப்பதை எடுத்துக் காட்டினார். அவைகளைக் கொல்லக் கூட வேண்டியது இல்லை. நமது கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் மிகக் கேவலமான நிலையில் உள்ள கால்நடைகளை, அவைகள் காளைகளாக இருந்தால் அவற்றின் ஆண்மைத்தனத்தை இழக்கச் செய்து, செயற்கை முறையிலே இன அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், உண்மையிலேயே கிராமப்புறங்களில் உள்ள கால்நடைகள் நல்ல கால் நடைகளாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஏராளமான பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிருஷ்ணகிரி வட்டத்திற்கோ அல்லது சேலத்திலுள்ள மற்ற பகுதிகளுக்கோ அதிகமான தொகை ஒதுக்க வில்லை. இராமநாதபுரத்திற்குத் தான் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கத்தின்கீழ் உள்ள விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீர்த் தேக்கத்தின் கீழ் இருக்கிற ஏரிகளின் கீழுள்ள ஆயக்கட்டுகளிலே உள்ளவர்கள் இரு போக நஞ்சைத் தீர்வை ஏற்கனவே கட்டி வருகிறார்கள். இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிற ஸ்பெஷல் செஸ் வேறு இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு ஸ்பெஷல் செஸ் என்ற வகையில் ஏக்கருக்கு ரூ. 200-க்கு மேல் கட்ட

[திரு. ம. கமலநாதன்] [10th August 1963]

வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது விவசாயத்தில் அவர்கள் எப்படி அதிகமான அக்கறை காட்ட முடியும் என்பதை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையில் சேலம் மாவட்டம் பின்தங்கி இருக்கிறது. திட்டங்கள் போட்டால் மட்டும் பயனில்லை. அவற்றை நிறைவேற்றக் கூடியவர்கள் யார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத் திலும் ஒரு விவசாய அதிகாரி இருந்தும், ஒரு மேஸ்திரி இருந்தும் கூட திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இன்ஸ்பெக்டர் ரிப்போர்ட்டுகளை அனுப்புவதிலும், ரிட்டர்ன்கள் தயாரிப்பதிலுமே அவர்கள் காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள். திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு போதிய நேரம் அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆகவே மேஸ்திரி போன்ற பணியாட்களை அதிகமான அளவுக்கு நியமிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஓரளவுக்கு விவசாயத்தை தீவிரமான முறையிலே நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நமது நிதி அமைச்சரவர்களுக்கு தெரியும். கிருஷ்ணகிரியில் கல்லூரி அமைப்பதுபற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. அதுபற்றி இந்த உபமாயனிக் கோரிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. இது முதல் துணை மானியமாக இருப்பதால், இனி இரண்டாவது, மூன்றாவது துணை மானியங்கள் வரலாம். அப்படி வரும்போதாவது அமைச்சரவர்கள் கவனம் செலுத்தி இந்தக் கோரிக்கையை, கிருஷ்ணகிரியில் கல்லூரி அமைப்பதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். துரதிர்ஷ்டவசமாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வடக்கே போய்விட்டால்

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நானேக் காலையில் வந்து விடுவார்கள் (சிரிப்பு.)

திரு. ம. கமலநாதன் : அவர்கள் பதவியிலிருந்து போவதாக இருந்தால், மற்றொரு அமைச்சர் நியமிக்கும்போது சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு

கனம் சபாநாயகர் : துணை மானியக் கோரிக்கைகளைப் பற்றிப் பேசவேண்டும். இப்பொழுது பேசுவதெல்லாம் ஜெனரல் பட் ஜெட் டிஸ்கஷன் போல் ஆகிவிட்டது.

திரு. ம. கமலநாதன் : இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், எங்கள் மாவட்டத்திற்கும் மந்திரி சபையில் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாததால்தான் நாங்கள் சொல்வதெல்லாம் சாதாரணமாகப் போய்விடுகிறதோ என்னவோ என்று தோன்றுவதால்தான். ஆகவேதான் அமைச்சர் ஒருவர் எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

10th August 1963]

MR. SPEAKER : I request the hon. Members to speak about the specific subjects covered by the supplementary Demands and not about general things as if this is a discussion on the General Budget.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1963-64-க்கு ஆன முதல் துணை மதிப்பீட்டை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். துணை மதிப்பீட்டில் அதிகமாகத் தொகை, நிதி கேட்டிருப்பதெல்லாம் நாட்டின் தற்காப்பு முயற்சிக்கு என்பது கண்டுமிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இன்றைக்கு நாட்டின் தற்காப்புத் தான் மிக மிக அவசியமும் அவசரமும் ஆனது. நாட்டின் தற்காப்பு கவனிக்கப்பட்டதன் பிறகுதான் நம்முடைய மாநிலங்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பது பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். தற்காப்பிற்குத் தான் முதல் இடம். மற்றவை இரண்டாந்தரமானவைதான். அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது மிக மிக வரவேற்கத்தக்கது. கல்லூரிகளில் மாணவர்களை அதிகப்படியாக தேசிய மாணவர் பட்டையில் சேர்க்க வேண்டும் என்பது மிக மிக முக்கியமானதும், வரவேற்கத்தக்கதும் ஆகும். மாணவர்களிடம் தேசிய மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தி, மாணவர்களைத் தேசத்தின் காவலர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று இளைஞர்கள் உள்ளத்தில் புகுத்தி விட்டால் நாட்டின் தற்காப்பு நல்ல நிலையில் அமைந்து விடும். ஆகவே அதுவும் வரவேற்கத்தக்கதே.

தூத்துக்குடி துறைமுகம் வருமா, வராதா, ஏதோ காங்கிரஸ் காரர்களே அது வராதா என்று நினைத்திருந்தாற்போலவும் பேசப்பட்டு வந்தது. இன்றைக்கு அதற்கும் ஏற்பாடு செய்து அதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒரு சீப் எஞ்ஜினியரையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அது மிக மிக வரவேற்கத்தக்கது. ஆகவே குறைபாடுகள் சொல்லுவதற்கே முடியாமல் எல்லாக் குறைகளையும் நிவர்த்தி செய்து விடுகிறார்கள். இதை இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் கன்கூடாகப் பார்க்கிறோம்.

அதே நேரத்தில், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஜனத் தொகை அடிப்படையில் 40 ந.பை. வீதம் மானியத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. அதை நான் பொதுவாக வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இதுபற்றி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகவே நான் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறேன். ஜனத்தொகை அடிப்படையில் கொடுப்பது அவ்வளவு சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. இதை ரெவின்யூ அமைச்சர் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சாலை மானியம் கொடுக்கும்போது ஜனத்தொகை அடிப்படையில் ப்ளெயின்களுக்கும் மலைப் பிரதேசங்களுக்கும் ஒரே மாதிரி கொடுப்பது அவ்வளவு சரியாகாது. மலைப் பிரதேசங்களில் இந்த 40 ந.பை.யை வைத்துக் கொண்டு எப்படி சாலை அமைக்க முடியும்? இந்தச் சிக்கலை தங்கள் மூலம் ரெவின்யூ அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

[10th August 1963]

மலைப் பிராந்தியத்தில் சாலை அமைக்க வேண்டுமானால் ஒரு மைலுக்கு ரூ. 10,000 செலவு ஆகும். அதே வேலைக்கு ப்ளெயின் களில் ரூ. 3,000, 2,000 இருந்தால் போதும். கப்பியோ அல்லது மண் ரோடோ போட்டுவிடலாம். மலைப் பிரதேசத்திலே பாறை களை வெட்டிக் கொண்டு போகும் போது அதிகப்படியான செலவு ஏற்படும். அந்த மாதிரி மலைப் பிரதேசத்திற்கும், ப்ளெயின் களுக்கும் ஒரே மாதிரி கொடுப்பதனால், இந்த 40 ந.பெ.யே கொடுப்பதனால், எவ்வளவு ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் போட்டாலும், ப்ளெயின்கள் ஒரு ஐந்தாண்டில் அடையும் வளர்ச்சியை, மலைப் பிரதேசங்களில், குறிப்பாக நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஒரு 25 ஆண்டுத் திட்டம் இருந்தால்தான் அடைய முடியும். அவர் எங்களுக்கு ஒரு 25 ஆண்டுத் திட்டம் தான் போட வேண்டும். அவர்கள் ஐந்தாண்டில் அடையும் வளர்ச்சியை நாங்கள் 25 ஆண்டில்தான் அடைய முடியும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே ரெவின்யூ அமைச்சர் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புவது என்னவென்றால் பர் காபிடா கணக்கு, தலைக்கு இவ்வளவு என்று கணக்கு போடும்போது ப்ளெயினுக்கும், ஹில்ஸ்ஸுக்கும் வெவ்வேறாகப் போடவேண்டும். இது பற்றி இரண்டு மூன்று தடவை இந்த மன்றத்திலேயே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அன்றைக்கு நிதி அமைச்சராக இருந்தவர் அதை ஒரு பாலிசியாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ப்ளெயின்களுக்கு ஒரு ரோடு போடுவதென்றால் பாதி மானியம், பாதி மக்கள் பங்கு என்று வைத்தால், மலைப் பிரதேசங்களுக்கு 20 சத விகிதம் பெர்து மக்கள் பங்கு என்றும், 80 சத விகிதம் சர்க்கார் பங்கு என்றும், அப்படி மலைப் பிராந்தியங்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது ஏன்? மக்களால் அதிகப்படியான கண்டிரிப்பியுஷன் கொடுக்க முடியாது என்பதால் தான். அதிகச் செலவாகும் என்பதால்தான். ஆகவே, அந்த தீர்மானத்தை ஒட்டி, இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுக்கும்போதும், ப்ளெயினுக்கு 40 பைசா என்றால் மலைப் பிரதேசங்களுக்கு 80 பைசா என்று வைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் மலைப் பிரதேசங்களில் ரோடுகளை அமைக்க ஏதுவாக இருக்கும். இதை ரெவின்யூ அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பாலிடெக்னிக் பொறுத்த வரை, அதில் அதிகமான மாணவர்கள் சேர வசதி செய்து கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மூன்று வது திட்டத்தின் பிற்பகுதியில், சர்க்கார் துறையில் நீலகிரியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சென்ற நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. நாம் இப்பொழுது மூன்றாவது திட்டத்தின் பிற்பகுதியில் இருக்கிறோம். ஆகவே, தயவுசெய்து, இதைப்பற்றிக் கவனம் செலுத்தி, நீலகிரியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்த, இந்த மானியக் கோரிக்கையில் இல்லா விட்டாலும், அடுத்து வரும் மானியக் கோரிக்கையில் எங்களுடைய மாவட்டத்தில், சர்க்கார் துறையில், ஒரு பாலிடெக்னிக் அமைக்க

10th August 1963] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதை அடுத்த கல்வி ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆமிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஹில் அலவன்ஸ் சம்பந்தமாக எந்த விதமான மாற்றமும் செய்யப்படவில்லை. அது ஒன்று மாத்திரம் அப்படியே இருக்கிறது. இங்கெல்லாம் பேசிக் சம்பளத்தை மாற்றி அமைத்த நேரத்தில், ஹில் அலவன்ஸைப் பற்றி மறந்து விட்டோம். அதனால், அங்கு இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது ஒன்றைச் செய்யும் போது, மலைப் பிரதேசம் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். விலைவாசி உயர்வைப் பார்த்து அடிப்படைச் சம்பளத்தை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று உயர்த்தினோம். மலையிலே வாசம் செய்ய வேண்டியவர்களுக்கு, விலைவாசி ஏற்றம் ஒரு பக்கம், கம்பனி உடை, உலன் ட்ரஸ் வேண்டி இருப்பது மறு பக்கம். அவர்களுக்கு, ஆசிரியர்களுக்கும், மற்ற என்.ஜி.ஓ.களுக்கும் ஹில் அலவன்ஸ் மாற்றப் படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதை உடனடியாக கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பொற்கொல்லரைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்கும் கடன்கள் கொடுப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதவி கொடுக்கும் போது, அவர்கள் அதே வேலையைத்தான் செய்யவேண்டும், அவர்களை ஒரு தனிச் சமூகமாக வைத்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும், அவர்கள் தொடர்ந்து பொன்வேலைதான் செய்ய வேண்டும் என்றில்லாமல், அவர்கள் மாற்றுத் தொழில்களும் செய்ய வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும்; வியாபாரத்திற்குப் போகலாம், விவசாயத்திற்குப் போகலாம். அப்படிச் செய்தால் அவர்களுடைய பிரச்சினை ஓரளவுக்குத் தீரும். எந்தொருதியில், கூடலூரில் ரெவின்யூ பூமிகளைக் கொடுக்கச் சொல்லி சர்க்காருக்கு விண்ணப்பங்கள் போடுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்கள், விவசாயமோ அல்லது ஏதாவது சிறு பொட்டிக் கடையோ வைத்து தங்கள் கஷ்டங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். திருப்பித் திருப்பிச் சர்க்காருக்குத் தொல்லை இல்லாமல் இருக்கும். ஆகவே, அம்மாதிரி விண்ணப்பம் செய்திருக்கும் கேசுகளில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதையும் இந்த நேரத்தில் கவனித்து, அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று விரும்பி, அடுத்த மான்யக் கோரிக்கை வரும்போது இதை யெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அடுத்த பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கும்போது, ரிவைஸ்ட் பட்ஜெட்டானாலும், பட்ஜெட்டானாலும் மலைப் பிரதேசத்திற்கும் ப்ளெயின்ஸுக்கும் இருக்கும் பாகுபாடுகளைப் பார்த்து எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று பார்த்துச் செய்யவேண்டும். அதை அடுத்த மதிப்பீட்டிலாவது நான் பார்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

10-30
a.m.

[10th August 1963]

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த முதல் உப மானியக் கோரிக்கை மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று பல திட்டங்கள் அரசாங்கத்தில் தீட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அதில் மைனர் இர்ரி கேஷன் ஸ்கீம் என்றும் ஏற்பாடு செய்து அதற்கு வேண்டிய அலுவலர்களை ஏற்பாடு செய்து அதைப் பரிசீலிக்கவும், அமலாக்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது. இந்த டிபார்ட்மெண்டில் அதிகக் கால தாமதம் ஏற்படுவதால் இன்னும் வேண்டிய பணியாளர்களை ஏற்படுத்தி யாவது அந்தத் திட்டங்கள் சீக்கிரம் நிறைவேற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசினருக்கு நான் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொற்கொல்லர்கள் விஷயத்தில் கடன்கள் வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலே வட்ட ரீதியாக கடன்களுக்கு யாருக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளவேண்டும், எந்த முறையைக் கையாளவேண்டும் என்று சரியான பிரசாரம் இல்லாததால் அநேகருக்கு இந்தக் கடன் பெற வசதி இல்லாது இருப்பதால் இதை விரிவாக வட்ட ரீதியாக உத்தரவுகள் அனுப்பி அதைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களுக்கு லோக் கல் போர்டு கிரான்ட் என்று தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை ஜனத்தொகையின் பேரில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் 50 பஞ்சாயத்துக்களும் இருக்கின்றன, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் 10 பஞ்சாயத்துக்களும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தில் எவ்வளவு தூரம் ரோடுகள் இருக்கின்றன, எவ்வளவு தூரம் பராமரித்து வருகிறார்கள் என்று கணக்கிட்டு அந்தத் தொகையைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் ரோடுகள் போட்டு, பஞ்சாயத்துக்கள் அபிவிருத்தி அடைச் சாதகமாக இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது ஆங்காங்கு அதிகமாகப் பள்ளிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடந்தேறி வருகின்றன. இப்போது மாவட்ட ரீதியில் ஒவ்வொரு டிஸ்ட்ரிக்ட் எஜுகேஷனல் ஆஃபிசருக்கும் ஒரு ஜீப் சப்ளை செய்யப் பட்டுள்ளது. ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் மூன்று மாவட்டங்கள் உடைய இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் ஆஃப் கேர்ள்ஸ் ஸ்கூல்ஸுக்கு ஜீப் இல்லாமல் அவர்கள் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்வதால் 30 நாட்களில் 15 அல்லது 20 நாட்கள் பஸ் பிரயாணத்திற்கே சரியாகப் போய் விடுகிறது. அவர்களால் வேலையைச் சரியாகச் செய்ய முடியவில்லை. அவர்களுக்கும், இப்போது செகண்டரி எஜுகேஷனில் இருக்கிற ஸ்பெஷல் டி-இ-ஓ. அவர்களுக்கும் ஜீப் சப்ளை செய்ய அரசாங்கம் முன் வா வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

10th August 1963] [திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்]

மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுள் நிலையைப் பற்றி 1964-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் யோசனை செய்து முடிவு எடுப்பதாகச் சென்ற கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக ஏப்ரல் மாதத்திலாவது முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று அவரைக் கேட்டுக் கொள்வதோடு, கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கவுரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று அரசாங்கமே ஒத்துக்கொள்வதால் அவர்களுக்கு ஏற்ற பயணப்படியையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காட்டிலாகா பற்றி சில குறிப்புகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். காடுகளில் அநேக கால்நடைகள் மேய்கின்றன. அதற்குத் தக்க குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்காகப் பல குளங்கள் ஏற்கெனவே வெட்டியிருந்தும் பராமரிப்பு இல்லாமல் சீர்கேடான நிலையில் இருப்பதால் கால்நடைகளுக்கு தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தினால் ஏற்கெனவே இருக்கும்படியான குளங்களைச் சீர்படுத்தி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் மேலும் மேய்ச்சல் தரை இல்லாத கிராமங்களில் மேய்ச்சல் தரை உண்டு பண்ணி கால்நடை வளர்ப்புக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் காட்டிலாகா அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ் விஷயத்தில் சில குறிப்புகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ் டைமிங்ஸ் அநேகமாக ஒருவருக்கும் சரியாகத் தெரிவதில்லை. அதற்கு அச்சிட்ட டைம்-டேபிள் ஒன்றை விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல சேல்ஸ் ஆகும் என்றும், பொது ஜனங்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்றும் நான் கருதுகிறேன். ஆகையால் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய முன்வருமாறு கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்போது தீவிர விவசாய உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று இருப்பதால் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. அந்த மின்சாரத்தினைக் கொடுப்பதற்கு இப்போது பல திட்டங்கள் சாங்ஷன் ஆகியிருந்தாலும்

கனம் சபாநாயகர் : மின்சார போர்டு வரவு செலவுத் திட்டம் அப்புறம் வருகின்றது. இப்போது மற்ற விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசலாம்.

திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர் : என்னுடைய தொகுதி ரோம் பவும் வரண்ட பிரதேசம். ஒரு பாரெல் தண்ணீர் $1\frac{1}{4}$ ரூபாய் கொடுத்த வாங்குகிறார்கள் புஞ்சைப்புளியம்பட்டியில். இப்போது குளம் குட்டைகளை அதிகமாக அமைத்தால் ஓரளவு தண்ணீர்

[திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்] [10th August 1963]

கிடைக்கும். அதற்கு, கூடிய சீக்கிரம் கட்டுவதற்காக சூபர்வைசர்கள் போன்றவர்கள் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிகமாக சூபர்வைசர்ஸ் போட்டு அந்தக் குட்டைகளையெல்லாம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு என் தொகுதியில் 3-4 வருஷங்களுக்கு முன் குளம் கட்டுவதற்கு சுமார் 10 ஸ்கீம்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. அதில் ஒன்றுதான் இப்போது வந்திருக்கிறது. இப்போது மொட்டணம் குளம் கட்டும் வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பாக்கியெல்லாம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது ஒரு டன் வீளைச்சலுக்கு ரூ. 8,000 செலவழித்தால்தான் கட்ட முடியும் என்று சொல்லு காலத்தில் எங்கள் ஜில்லா போன்ற இடங்களில் ரூ. 7,000 அல்லது ரூ. 8,000 செலவழித்தால் தான் கட்ட முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை மாற்ற வேண்டிய அளவுக்குச் செலவு செய்து குளம் குட்டைகளைக் கூடிய சீக்கிரம் அமைக்குமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இப்போது பாசனம் என்றால், தண்ணீர் பாய்ச்சி நெல் பயிர் செய்யும் பாசனத்தை விட குளம் குட்டைகள் அமைத்து, 30,000 ஏக்கர் பாசனம் என்றால் 4-5 பகுதிகளாகப் பிரித்து குளம் குட்டைகளை அமைத்துத் தண்ணீர் கொடுத்தால் 2 லட்சம் அல்லது 3 லட்சம் ஏக்கர் தோட்டத்துப் பாசனம் கிடைக்கும். அதிலும் வருஷம் ஒன்றுக்கு மில்லெட்ஸ் 6-7 பொதி கிடைக்கும். வருஷம் ஒன்றுக்கு புகையிலை ஒரு ஏக்கராவுக்கு மூன்று—நான்கு பாரங்கள் வரை கிடைக்கக்கூடும். அதனால் சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருவாய் கிடைக்கும். அப்படியில்லையென்றால், என்னுடைய தொகுதியில் லேயர் பவானி அணைக்கட்டு இருக்கிறது. சில இடங்களில் பம்ப் செட் வைத்து, வாய்க்கால் வெட்டித் தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல், என்னுடைய தென் தொகுதியில் தென் பக்கம் ஓரமாக குளம் குட்டை அமைத்து, பம்ப் செட் வைத்து லேயர் பவானி வாய்க் காலிலிருந்து தண்ணீர் கொடுத்தால் அதுவே போதுமானது. கிணறுகளில் தண்ணீர் வந்துவிடும். அப்பொழுது என்னுடைய தொகுதியில் 40 ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்குமேல் தண்ணீர் வசதி பெறும். கிணற்றிலிருந்து பாசனம் செய்யலாம்.

என்னுடைய தொகுதியில் ரோடுகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. அந்த ரோடுகளையெல்லாம் கூடிய சீக்கிரத்தில் செப்பனிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தாளவாடி பிரகாஷிலும், நம்முடைய நண்பர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் சொன்னது போல், குத்தியாளத்தூர் போன்ற ஊர்களிலும் ரோடு வசதி மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதனால் பஸ்ஸின் ஸ்பிரிங் அடிக்கடி ஒடிந்து போகிறது. ஆகவே, அதற்காகவும் அதிகத் தொகை ஒதுக்கி, ரோடுகளைச் சரியான முறையில் மராமத்து செய்வதற்கு ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10th August 1963] [திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்]

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ப்ராமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது, யுத்த நெருக்கடியின் காரணமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சுகாதார முறைப்படி மக்கள் வாழ்வதற்கு அது ஜனங்களுக்குத் தேவையாக இருப்பதால், அவற்றையும் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் உப மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று நான் சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த உப மானியக் கோரிக்கையில் விவசாயத் துறைக்கு ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிக் கையிலே கண்டேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய ஈரோடு தொகுதியில், கீழ்ப் பவானி வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் சிறிய நீர்த் தேக்கத் திட்டங்கள் பல இப்பொழுது உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைக் கூடிய விரைவில் அமல் நடத்தி, அவற்றுக்கு வேண்டிய காரியங்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும், மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களையும் நான் இந்தச் சபையின் வாயிலாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது அன்றியும், தமிழ்நாட்டிலே குறிப்பாக இந்த ஆண்டில் பருவ மழை மிகவும் தவறிவிட்டது. ஆகையால், மேட்டூர், லோயர் பவானி முதலிய நீர்த் தேக்கங்களில் வெகுவாகத் தண்ணீர் குறைந்த நிலையிலே இருக்கிறது. அதை உத்தேசித்து, 'வகுத் தலும் வல்ல தாக' என்ற திருக்குறளிலுள்ள நிலைமைக்கு இணங்க, நீர்த் தேக்கங்களில் தண்ணீர் இருக்கும் அளவைப் பொறுத்துப் பல பகுதிகளுக்கும் அதை நீர்ப்பாசனத்திற்காகப் பகுத்துக் கொடுத்திருக்கிற நிலையில் அரசாங்கம் முனைந்து செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிந்தேன்.

நேற்று, கோவை மாவட்டக் கலெக்டருடைய தலைமையின் கீழ் ஈரோடிலே விவசாய கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. அதற்கு நான் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது அங்கு சில கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. சாதாரணமாக இந்தச் சபையிலே கூட கூறப் பட்டது. 'சோழ நாடு அல்லது தஞ்சை மாவட்டத்திற்குத் தண்ணீரை விட்டுவிட்டு, கொங்கு நாட்டைப் புறக்கணிக்கிறார்கள்' என்று கூடக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் கூறி னார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படி ஒன்றுமில்லை.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் சண்டை இழுக்க ஆரம்பிக்கிறாரா?

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : (முன் வரிசையைக் காண்பித்து) அவர் கேட்கிறார். என்னை வம்புக்கு இழுக்க வரக் கிறார். (சிரிப்பு).

[திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [10th August 1963]

அந்த ஒரு வகையிலே நிச்சயமாக இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நீர்த் தேக்கத்திலே உள்ள நீரைப் பல பகுதிகளுக்கும் பகுத்துக் கொடுக்கும் முறையை வைத்துக் கொண்டதான் இப்பொழுது செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நேராகக் கோவை மாவட்டக் கலெக்டர் வாயிலாக அறிந்துகொண்டு வந்திருக்கிறேன். சாதாரணமாக, கீழ்ப் பவானி ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் இப்பொழுது உழவு செய்யும் சமயம் ஆகும். இந்தச் சமயத்தில் 2,300 க்யூஸெக்ஸ் அளவுக்குத் தண்ணீர் விடப்படுவது வழக்கம். ஆனால், நீர்த் தேக்கத்தில் தண்ணீர் குறைவாக இருப்பதால் 1,800 க்யூஸெக்ஸ் அளவுக்குத் தான் அதிக அளவாக விட முடியும் என்று எக்ஸ்ப்ளேடிவ் என்ஜினியர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கு வந்திருந்த விவசாயப் பெருமக்களும் அதைப் பூரணமாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது—‘மழை தவறிவிட்டது, ஆகையால் நீர்த் தேக்கத்தில் நீர் இல்லை, பகுத்துத்தான் நமக்குக் கிடைக்கும்’ என்கிற நிலையிலே பூரணமாக அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த வகையிலே வெள்ளாமை செய்யக்கூடிய பகுதியில் கால் பகுதியைப் பயிரிடாமல் போட்டுவிட்டு, ஏனைய பகுதியில் விவசாயம் செய்ய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் முனைந்து மகிழ்ச்சியுடன் முன்வந்தார்கள். அந்த அளவு அரசாங்கம் நல்லதொரு முயற்சியில் ஈடுபட்டு, இப்பொழுது செயலாற்றுகின்ற ஒரு நிலைமை கண்டு நான் மிகவும் உவகை உள்ளத்தோடு அதை வரவேற்கின்ற நிலையில் இருக்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது இந்தப் புத்தகத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ‘விவசாயத் துறை’ என்றால் பொதுவாக எல்லாவற்றையும் பேசினிடக் கூடாது. ‘ஸிப்ளிமெண்டரி டிமாண்ட்ஸ்’-ல் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறதோ அதைப்பற்றித்தான் கனம் அங்கத்தினர் பேச வேண்டும்.

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : இந்த ஆண்டில் இருக்கும் நிலைமை ஒரு புறமிருந்தாலுங்கூட, சிறிய நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்டுவதற்கு இந்த உப மானியக் கோரிக்கையில் வருகின்ற தொகையை ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஐந்தாறு நீர்த் தேக்கங்களினுடைய திட்டங்கள் உருவாகி இப்பொழுது மேலே வந்துவிட்டன என்று கூட நான் நினைக்கிறேன். அவைகளை நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றித் தருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. வை. சங்கரன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மானியக் கோரிக்கையில் ஹோம் கார்ட்ஸ் சம்பந்தமான செலவுக்காகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹோம் கார்ட்ஸ் டிரையினிங்கில் சென்னையில் நான் ஒரு சிறு குறை சொல்லக்

10th August 1963] [திரு. வை. சங்கரன்]

கேள்விப்படுகிறேன். ரைஃபிள் போதிய அளவு இல்லாத காரணத்தால் 'டர்ன்ஸ்' ல் ட்ரெயினிங் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் ஓரளவு தாமதம் ஏற்படுகிறது. போதுமான ரைஃபிள்கள் இல்லை, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, ட்ரெயினிங்குக்கு அவற்றை உபயோகப்படுத்த முடியவில்லை என்ற குறை இருக்குமானால் அதை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மருத்துவத் துறையில் பல அபிவிருத்திகள் சம்பந்தமாகச் செலவினங்கள் கோரப்படுகின்றன. மதுரை மருத்துவ மனையில் ந்யூரோ ஸர்ஜரி டிபார்ட்மென்ட் தனியாகத் துவக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒரு தேவையை சென்ற ஒன்றரை ஆண்டுகளாக நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். சீக்கிரத்திலே அதை ரஜூனமாக அமல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேற்கொண்டு இதில் காலதாமதம் இல்லாமல் சீக்கிரத்தில் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இன்னும் இரண்டு தேவைகளைச் சொல்லியிருக்கிறேன். முதலாவது, ஸ்டீம் லாண்ட்ரி மதுரை மருத்துவ மனையில் இல்லாத காரணத்தால் மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. பல தொத்து நோய் உள்ளவர்கள் உபயோகித்த பெட் ஷீட் முதலியவற்றை சாதாரண நோய் உள்ளவர்களுக்கும் போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் 'இன்ஃபெக்ஷன்' ஏற்பட ஏதுவாகிறது. இதுபோன்ற ஒரு பெரிய மருத்துவ மனையில்—சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியை விட அதிக பெட் ஸ்ட்ரெங்தித் உள்ள மருத்துவ மனையில்—ஸ்டீம் லாண்ட்ரி கூடிய சீக்கிரத்தில் வைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மதுரை மருத்துவ மனையில் ஆப்ரேஷன் தியேட்டர் இன்னும் ஏர்-கண்டிஷன் செய்யப்படவில்லை. அதற்கும் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மதுரையிலுள்ளது போன்ற ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் ஏர் கண்டிஷன்ட் ஆப்ரேஷன் தியேட்டர் இல்லாமலிருப்பதனால் கோடைக் காலங்களில் ஆப்ரேஷன் செய்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏர் கண்டிஷன் இல்லாத தியேட்டரில் 'ரிஸ்க்' அதிகமாக இருக்கும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அங்கு ஏர் கண்டிஷன்ட் ஆப்ரேஷன் தியேட்டர்கள் ஏற்பட வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னொரு 'அனாமலி' இருக்கிறது. மதுரை ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள அஸிஸ்டென்ட் ஸர்ஜன்களுக்கு ஹெல்த் ரென்ட் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. சென்னை நகரத்தில் விட்டி அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. சென்னை நகரத்தைவிட மதுரையில் வீடு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படி கிடைத்தாலும் வாடகையும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, சென்னை நகரத்தில் அஸிஸ்டென்ட் ஸர்ஜன்களுக்கு வீட்டு வாடகை

[திரு. வை. சங்கரன்] [10th August 1963]

அலவன்ஸ் கொடுப்பது போல், மதுரை போன்ற மிக முக்கியமான நகரங்களில் உள்ள அலிஸ்டென்ட் ஸர்ஜன்களுக்கும் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தக் குறை வேலை செய்யக்கூடியவர்களிடையே டிஸ்கரோஜ்மென்ட் ஏற்படக்கூடிய முறையில் இருப்பதால், மதுரையை விட்டுச் செல்ல அவர்கள் ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வேறுபாட்டை நீக்கி, அவர்களுக்கும் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை இருக்கிறது. இந்த இடத்தில் கண்டிப்பாகச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பொற்கொல்லர்களுடைய பிரச்சனையைச் சொல்ல நினைக்கிறேன். குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் 3,000 பொற்கொல்லர் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் பல வகைகளில் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்தால் பலருக்கு வேலை கிடைக்கும். ஆனால், உடனடியாக வேலை இல்லாதிருப்பவர்களுக்கு உடனே வேலை கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமலிருப்பதால், இப்பொழுது அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் தொழில்கள் துவங்கத் தலைப்பட்ட பின்பு அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு வசதி கிடைக்கும். ஆனால், அதிலும் இப்போதைக்கு உடனடியாக வேலை கிடைக்காத நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

அதோடு லோன் சம்பந்தமாக ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதில் மதுரை போன்ற நகரத்தில் ஒரு லட்சம் கொடுக்கலாம். அதிகமானால் இதன் மூலம் நூறு நூற்றைம்பது பேர்கள் பயனடையக்கூடும். இதுவரை பதினைந்து பேர்களுக்குத் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஐம்பது பேர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று கலெக்டர் சொன்னார்கள். அதபட்சம் நூறு நூற்றைம்பது பேர்களுக்கே கொடுக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் இது ஒரு கணிசமான நிலாரணமாக இருக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. காரணம், என் தொகுதியில் மட்டும் இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் வேலை இழந்திருக்கலாம். ஆகவே கணிசமான அளவில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்றால் நான் முன்பே பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன்—உதாரணமாக மதுரையை எடுத்துக்கொண்டால் டி.வி.எஸ்., ஹார்வி மில் போன்ற பெரிய தொழில் ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தினுடைய தயவு வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கலெக்டர் அவர்கள் அந்தத் தொழிலதிபர்களை அழைத்து வைத்துப் பேசி, இப்படி வேலை இழந்தவர்களில் ஒரு ஐம்பது பேர், நூறு பேர்களுக்கு அவரவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டால் அவர்கள் கொடுக்க முன்வரமாட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இவ்வாறு செய்வதுதான் வேலை

10th August 1963] [திரு. வை. சங்கரன்]

இழந்து தவிக்கிறவர்களுக்கு உடனடியாக நாம் அளிக்கிற கணிசமான நிவாரணமாக இருக்கும். இல்லாவிடில் அவர்களைப் பார்ப்பதற்கே பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அவர்களைப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு என்ன சமாதானம் கூறுவது என்றே புலப்படவில்லை. மேலும் வேலை இழந்து நிற்கிற அவர்களுக்கு வேலை இல்லாத காரணத்தினாலேயே வேறு பல பிரச்சினைகளும் துன்புறுத்துகின்றன. குறிப்பாக குழந்தைகள் படிப்பதற்கு வசதி, புத்தகம், துணி மணி வாங்க வசதி, வீட்டை விட்டு வெளியேற்றிவிடாத பாதகாப்பு இவை எல்லாம் உடனடியாக இந்தச் சமயத்தில் நாம் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இப்படி அவர்களுக்கு எல்லாவித சலுகைகளையும் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள உப மானியக் கோரிக்கையின் இரண்டொரு விஷயங்களைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக ஸ்தல ஸ்தாபன மானியமாக பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஜன விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையில் கொடுப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பார்த்தால் இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கீழ்செஞ்சியில் இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு இந்த அடிப்படையில் ஒதுக்கப்படுகிற தொகை போதாது என்று சர்க்காருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்று சொன்னால் கீழ்செஞ்சியில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்கள் சாலை போடுவதற்கு கற்களோ, இசை பொருள்களோ வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் மலைப் பிரதேசங்களுக்கு அல்லது திருச்சி போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று வாங்கிவரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் அதிகமாகச் செலவாகிறது. ஆகவே நிச்சயமாக கீழ்செஞ்சியின் நிலைமையைக் கவனித்து தலைக்கு ஒரு ரூபாய் வீதமாவது கொடுக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விசேஷ சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் தஞ்சை ஜில்லாவில் அறந்தாங்கி தாலுக்காவில் கிட்டத்தட்ட 24 ஏக்கராவுக்கு மேல் பாசன வசதி பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அது நிறைவேற்றப்பட்டால் 638 டன் அரிசியை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி பல நீர்ப்பாசன வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால் உண்மையிலேயே ஆயிரக்கணக்கான டன் அரிசியை உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த ஜில்லாவில் அதற்குப் போதுமான வசதிகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் இறவைப் பாசனத் திட்டங்களை அந்தத் தாலுக்காவில் நிறைவேற்ற முடியும். ஆதலால், கள்ளிமேடு, மங்கலூர் போன்ற கிராமங்கள் பாசன வசதியற்ற மேட்டுப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் இறவைப் பாசனத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் பாசன வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகக்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [10th August 1963]

கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நிலைவில் எடுத்துக் கொண்டு அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கந்தபுரிச்சான் வடிகால் என்ற திட்டத்தை சுமார் பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்றிவிட்டார்கள். ஆனால் உபயோகத்திற்கு அந்த வடிகால் இன்னும் திறந்துவிடப்படவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்களும் அதிகாரிகளும் கவனித்து உடனடியாக இவ்வாண்டாவது அந்த வடிகாலைத் திறந்துவிடவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாநிலத்தில் குடிமராமத்து மூலமாக நிறைய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு பாசன வசதி நல்லமுறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்த குடிமராமத்து வேலைகள் எல்லாறு நல்லமுறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அதுபோல தஞ்சை ஜில்லாவில் நிறையக் குளங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்கள் எல்லாம் தூர்ந்து போய் இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்களையும் மராமத்து செய்து கொடுத்தால் தண்ணீர் இறைத்து பயிர் வைக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதையும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கால்நடை பராமரிப்பு சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் நல்ல இன மாடுகளை வளர்ப்பதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட கால்நடைகளுக்கு வரக்கூடிய வியாதிகளைத் தடுப்பதற்கு இன்றையதினம் அரசாங்கம் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்னமும் சில வியாதிகள் வந்தால் தடுக்க முடியாத நிலைமையே இருக்கிறது. கால்நடைகள் இறந்து போகின்றன.

அதுபோலவே கோழி வளர்ப்புக்காக ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. கோழி வளர்ப்பு மிகவும் அவசியம். ஆனால் கோழிகளுக்குச் சட்டென்று வருகிற வியாதிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது ஒரே ஒரு கருத்தை வற்புறுத்துவதற்காகத்தான் நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே இப்போது நிற்கிறேன். போலீஸ் மானியத்தில், ஊர்க்காவல் படைக்காகவும், போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்கள், தலைமை கான்ஸ்டபிள்கள் ஆகியோருடைய இல்லங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்காகவும் சில லட்ச ரூபாய்களைக் கோரியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரியிருக்கிற இந்தக் கோரிக்கைகள் அத்தனையும் ஆதரிக்கிற நேரத்தில், சென்னை நகரப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் ஊர்க்காவல் படை ஆரம்பித்த அந்தத் தேதிக்கும் இன்றைய தினத்தில் இருக்கிற நடைமுறைகளுக்கும் இடையே உள்ள விவரங்களை இந்த

10th August 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மன்றத்தில் குறிப்பிடுவதற்காகத்தான் நான் இந்த விவாதத்தில் உங்கள் அனுமதியோடு கலந்து கொள்கிறேன். ஊர்க்காவல் படை மக்களது உடைமைகளையும், உரிமைகளையும், சமாதானத்தையும், ஒழுங்கையும், அமைதியையும் காப்பாற்றுவதற்காக இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் சேர்ந்து தீர்மானம் நிறைவேற்றி அது இப்போது வெற்றிகரமாக நடந்துவருகிறது. அதில் ஒன்றும் விவகாரம் இல்லை. நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்—‘அவர்’ அலங்காரமாகத்தான் பேசுவார், இப்படித்தான் எப்போதும் பேசுவார் என்று எங்களுக்குச் சமாதானம் சொன்னால் அது சரியல்ல என்று கனம் நித்யமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த இரண்டு மாதங்களாக சென்னை நகரிலே ஒரு பிதி, ஒரு பயம், அச்சுறுத்தல், அமைதியின்மை ஏழை எளியவர் இல்லங்களிலே நிலவிக் கொண்டு வருகிறது. எங்கா யினும் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டால் அது நன்றாகத் தெரியும். இந்தச் சபையிலே ஏதேனும் மாறுதல் ஏற்பட்டாலும் அதனுடைய அடையாளங்கள் நன்றாகத் தெரியும். அதேபோல் இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்தின் தலைமை போலீஸ் கமிஷனர் மாறியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அதிகாரி மாறியிருக்கிறார் என்பதை அறிவப்பதற்காகவோ, என்னவோ, நூற்றுக் கணக்கான பேர்கள், ஆயிரக் கணக்கான பேர்கள்—ஏழை மக்கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். சிறைச்சாலையிலே அடைக்கப்படுகிறார்கள். காரணம் இல்லாமல், விவரம் இல்லாமல் இந்த மாதிரியான காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட இதைப்பற்றி விளக்கிக் கூறினார்கள். நாட்டிலே சட்டமும் அமைதியும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது ஒன்றுதான். அதற்காக, சட்டத்தின் பெயரால், அமைதியைக் காக்கவேண்டுமென்பதின் பெயரால் ஏழை மக்களை அச்சுறுத்துவதும், நூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் கைது செய்யப்படுவதும் சரிதானா? முன்பு கைது செய்யப்பட்ட எண்ணிக்கைக்கும் இப்போது அந்த எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கிறது என்பதற்கான புள்ளி விவரத்தை நாங்கள் காட்ட முடியும். இந்தக் கமிஷனர் பதவியேற்றதும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் எல்லாம் ஜனராகி ஏழை எளியவர்களை எல்லாம் விவரம் இல்லாமலே கைது செய்து பாதுகாப்பிலே வைக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக மக்களிடத்திலே மிகுந்த பிதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரவு 12 மணிக்கு கவுரவமானவர்களாக இருந்தாலும் கூட சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும் கூட சினிமா பார்த்து விட்டுச் செல்கிறவர்களைப் போலீஸ்காரர்கள் பிடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கையிலே சினிமா டிக்கட்டைப் பத்திரமாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய தலைமை இருக்கிறது. நான் இருக்கும் தொகுதியில், ராயப் பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஊமைகளையும் ஏழைகளையும் மிகவும் இம்சிக்கிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு இத்தனை கேஸ்கள் பிடிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தாலோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்தினாலோ இந்த மாதிரிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [10th August 1963]

இதற்குக் கமிஷனரே காரணமா இல்லையா என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. இது எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியாது. எவ்வளவோ குற்றங்கள் நாட்டிலே நடைபெறவில்லையா? அங்கெல்லாம் இந்தப் போலீசாரைக் காணோமே. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள விவரத்தையே சொல்லுகிறேன். மயிலாப்பூர் தொகுதியிலும், என்னுடைய தொகுதியிலும், திருவெல்லிக்கேணி தொகுதியிலும் விவரம் இல்லாமல் ஏழை மக்கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். இதைப் பற்றி இதற்கு முன்பு கூடப் பல முறை இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறோம். அவ்வாறு கைது செய்யப்படுகிற மக்களை 14 நாட்கள் வரை எந்தவிதக் காரணமும் காட்டாமல் சிறையிலேயே அடைத்து வைத்திருக்கலாம். அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டுதான் நாங்கள், கமிஷனருக்கு 'மாஜிஸ்ட்ரியல் பவர்' இருக்கக்கூடாது என்று வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். நான் உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வெங்கலம் தொகுதியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் மணி அவர்களுடைய ஊரைச் சேர்ந்த சின்னசாமி, முத்துகிருஷ்ணன், கலியமூத்து ஆகியவர்கள் கொத்தவால்சாவடியில் தாய்கறி வாங்கி கிண்டியில் விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

MR. SPEAKER : The hon. Member is giving too much of details which are far away from the subject under discussion.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I am only drawing the attention of the Hon. Minister by stating the facts of a particular incident.

MR. SPEAKER : It is very irrelevant.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, it is relevant to the matter under discussion.

MR. SPEAKER : But the hon. Member is giving more details which are irrelevant.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I am only illustrating the case, Sir.

MR. SPEAKER : It is not good. The hon. Member should confine his remarks to the subject under discussion and avoid irrelevant remarks.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இவ்விதம் சாதாரண கைது செய்து விட்டு வெளியே விட மறுக்கிறார்கள். அதற்காக எம்.எல்.ஏ. ஜாமின் கொடுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். 'இன்ஸ்டிடியூஷன் ஆப் லா அண்டு ஆர்டர்' என்று சொல்கிறார்கள். இவர்களுக்கே காவலர்கள் போட வேண்டுமென்ற முறையிலே காரியங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஏழைகளுக்கும் எளியவர்களுக்கும் நல்ல ஒரு நிம்மதி இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இந்த நிலைமைகள் மாறவேண்டும். அரசியல் கிளர்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டு ஜெயிலுக்குச் சென்றவனை, 'அவன் ஏற்கனவே ஜெயிலுக்குச் சென்றவன்' என்று

10th August 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சொல்லிக் கைது செய்வது சரியல்ல. அரசியல் காரணங்களுக்காக இந்த மாதிரி ஒரு பீதியை உண்டு பண்ணுகிறார்களோ என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியில் நிலவுகிறது. இந்த நிலைமைக்கு நம் முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள்—போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும், அவர்கள் நானாய மறுதினம் வருவார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள்—‘டிபாக்டோ’ போலீஸ் அமைச்சரும், ‘டிபாக்டோ’ முதலமைச்சருமான கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள்

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதை நான் பலமாக மறுக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்கள் இந்தக் காரியத்திலே ஈடுபட்டு, ஏழை எளியவர்கள், சாதாரணக் குடிமக்களுடைய பீதியைப் போக்கவேண்டுமென்றும், அவர்களது இல்லங்களிலே இருக்கும் அழுக்குகளையும், நிம்மதியற்ற தன்மையையும் கவனித்துத் தீர்க்க வேண்டுமென்றும் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சபை முன் வைத்திருக்கும் துணை மதிப்பீட்டின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, துணை மதிப்பீடு வரும்போதே நல்ல காரியங்களுக்காகத்தான் வரும் என்ற முறையிலே இந்தத் துணை மதிப்பீட்டையும் நம்முடைய கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் வாவு செலவுக் கணக்குகளைப் போடும்போது ஆபீசர்கள் இன்னும் சற்றுக் கவனத்தோடு போட வேண்டும். அதிகமாகத் துணை மதிப்பீடுகள் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் செய்தால்தான் அந்தத் துறைகளுக்குத் தலைமை வகிக்கும் ஆபீசர்கள் கவனத்தோடு இருப்பார்கள். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தேன். பட்ஜெட் ‘வேரியேஷன்ஸ்’ மூன்று பர்சென்ட் இருக்கலாம். ஆனால் இப்போது அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இவ்வாறு துணை மதிப்பீடுகளைக் கொண்டு வருவதைப் பார்க்கும்போது அனுமதி வாங்கிக் கொள்வது சுலபமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் துணை மதிப்பீடுகள் கொண்டு வரப்படுகின்றனவோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாமல் மிக அத்தியாவசியமான காரியங்களுக்கும், நல்ல காரியங்களுக்கும் மட்டுமே இந்தத் துணை மதிப்பீட்டைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ் இலாகாவிலே கான்ஸ்டபிள்கள், ஹெப் கான்ஸ்டபிள்கள் ஆகியவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகக் கொஞ்சம் அதிகம் பணத்தை ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. போலீஸ் இலாகாவிலே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வசதி

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [10th August 1963]

களைச் செய்து தருகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அந்த நிர்வாகத் துறையிலே ஊழல் இல்லாமல், லஞ்சம் இல்லாமல் இருக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

அதே சமயத்தில் மின்சாரத்திற்கு பணம் கொடுப்பதால் எட்டு மணி அல்லது ஒன்பது மணிக்கு மேல் லைட் போடக்கூடாது என்ற கெடுபிடி இருப்பதாக என் தொகுதியில் உள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனில் உள்ள சில மாணவர்கள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். பரீட்சை சமயங்களில் மாணவர்கள் படிக்க 10 மணி 11 மணி ஆகலாம், அப்போது வேண்டுமானால் சிறிது அதிகமாக பணம் அவர்துணிபிட்டு மிருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம், அவர்கள் தரத் தயார். குறிப்பிட்ட அளவிற்கு அரசாங்கம் வாங்கிக் கொண்டு மேற்பட்ட யூனிட்டிற்கு அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். பரீட்சை சமயங்களில் எட்டு மணி வரைதான் லைட் போடலாம் என்று சொல்வது சரியல்ல. பின்னர் ஸ்பெஷல் ஆர்ட்டர் போலீஸில் இருப்பவர்கள் வெகு நாட்களாக வீட்டு வாடகை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில பேர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் பல பேர்களுக்கு வீட்டு வசதியில்லை. ஆவடியில் இருப்பவர்களுக்கு வாடகை கொடுக்கிறோம். ஆனால் வெளியிலிருந்து வருபவர்களுக்கு வாடகைப் பணம் தருவதில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என் தொகுதிக்கு வந்திருந்தபோது ஒரு ஸ்பெஷல் ஆர்ட்டர் போலீஸாரின் மனைவி தனது குழையைத் தெரிவித்தார். அந்த வீட்டு வாடகை எங்களுக்கும் கொடுத்தால் தேவலை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் “பார்க்கலாம்” என்று கூறினார்கள். இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் அது வரவில்லை. ஆகவே அடுத்த துணை மதிப்பீட்டிலோ அல்லது அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலோ இதையும் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பொறியியல் கல்லூரியில் அதிக சீட்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதற்காக பணம் தேடக்கூடியிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். பொறியியல் கல்லூரிகளில் மட்டும் அல்ல, இன்று சாதாரணக் கல்லூரிகளில் கூட மாணவர்கள் இடம் கிடைக்காத அவதிப்படுகிறார்கள். ஆர்ட்டர் காலேஜில் 30 இடங்கள் கூட்டியதற்கு ஆயிரத்திற்கு அதிகமான அபிவிருத்திகள் வந்து தேர்ந்தெடுப்பதற்கு தினாரியிருக்கிறார்கள். ஒன்றும் வருப்பிலிருந்து காலேஜ் வரை பிள்ளைகளை சேர்க்கும் விஷயத்தில் சென்னை மக்கள் படும் அவதிக்கு கணக்கு வழக்கு கிடையாது. பூர்வாங்குண்டம், மாயவரம் காலேஜ்களில் இடம் இருக்கிறது என்றுதான் பத்திரிகையில் செய்தி வருகிறது. சென்னையில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் வெளியிடங்களுக்கு பிள்ளைகளை அனுப்பி படிக்க வைப்பதற்கு வசதி உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களா? இல்லை. அதற்கு அதிகப்படியான பணம் வேண்டும். ஆக ஒன்றும் வருப்பிலிருந்து காலேஜ் வரை புது நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்த நெருக்கடி வரவேற்கத்தக்கதே. ஏனெனில் பிள்ளைகள் படிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள், கல்லியில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதால் இது வரவேற்கத்

10th August 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

தக்கதே. ஆனால் சீட்களை 3, 5 என்று கூட்டினால் போதாது. வட சென்னையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு ஒரு பெண் கல்லூரி மிக மிக அவசியம். வட சென்னையில் உள்ள மக்கள் ஏழைகள், அவர்கள் பெண்களைப் படிக்க வைப்பதே கஷ்டம், அவர்கள் பத்தாவது வரை படித்துவிட்டு காலேஜுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றால் நான் ஒன்றுக்கு பஸ்ஸுக்கு ஒரு ரூபாய் செலவு செய்து அவர்களால் போவது மிக மிக கஷ்டம். ஆகவே வட சென்னையில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டியது மிக மிக அவசியம். இந்தத் துணை மதிப்பீட்டிலேயே சேர்த்திருக்க லாம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பெண்கள் கல்விக்கு தாராளமாக உதவி செய்யும் மனம் படைத்தவர்கள். ஆகவே அடுத்த முறை யாவது இதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். இப்போதே ஆரம்பித்தாலும் மிக்க உதவியாக இருக்கும். தங்கக் கட்டுப்பாடு காரணமாக உதவிப் பணம் 5 லட்சம் ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அங்கத்தினர் அவர்கள் சென்ற பொது வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் பேசியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்போது இந்த பெண்கள் கல்லூரிபற்றி சொல்லவில்லை. அப்போது சொல்லாமல் இப்போது சொல்லி அடுத்த துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல் கிறார்கள். அதே சமயத்தில் துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்க வேண்டிய செலவை எதிர்பார்த்து முதல் பட்ஜெட்டிலேயே போட் டிருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்கிறார்கள்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: நான் தாழ்மையோடு கூறிக் கொள்கிறேன், சென்ற வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போதும் நான் இதைப்பற்றி பேசினேன். அதிகமான அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது அதை மறந்து விடுவார்களோ என்றுதான் இப்போது இதைத் தனியாகச் சொன்னேன். அடுத்த திட்டத்திலாவது இதைச் சேர்த்துக்கொண்டால் அது வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும். இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பொற் கொல்லர்கள் மிக மிக அவதிப்படுகிறார்கள். இந்தத் தங்கக் கட்டுப் பாட்டினால் மிக மிக தாக்கப்பட்டவர்கள் பொற்கொல்லர்கள்தான். இன்று பல குடும்பங்கள் நசித்து விட்டன. இந்த ஐந்து லட்சம் ரூபாயை எவ்வளவு அவசரமாக வாங்குகிறோமோ அதே அவசரத் தில் இவர்களுக்காக தொழிற்சாலைகள் துவங்க துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சில் அவர்கள் வேலை கேட்டு வந்தால் அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டு மென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். இச் சபையிலும் கூறப் பட்டது அதுபற்றி. ஆனால் அங்கு சென்று வேலை கேட்கும்போது எங்களுக்கு உத்தரவு இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள் கலப மாக. இன்று அவர்களில் பலபேர்கள் வேலை இன்றி என் தொகுதியில், சுண்டல், மசால்வடை சுட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எவ்வளவு அவசரமாக இதைக் கொண்டு வருகிறோமோ அதை விட அவசரமாக அவர்களுக்கு தொழிற்சாலைகள் துவங்கப் படவேண்டும். அவர்கள் நாக்குக்காக வேலை செய்பவர்கள்.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [10th August 1963]

அதோடு அரசாங்கத் தொழிற்சாலைகளிலும் டெலபோன்ஸ் போன்றவற்றில் படிப்பு சிறிது குறைவாக இருந்தாலும், அவர்களை எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது, அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு ஒரு அவசர மகாநாட்டைக் கூட்டினாலும் சரியாகயிருக்கும். ஆக அவர்களுக்கு வேண்டிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்து அவர்கள் மறு வாழ்வு பெறச் செய்யவேண்டும், அவ்வாறு செய்தால்தான் அவர்கள் குடும்பங்கள் சாகாமல் பிழைக்கும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டுள்ள துணைமான்யக் கோரிக்கைகள், துணை மதிப்பீடுகள் பற்றிக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணைகளையொட்டிச் சில கருத்துக்களை வழங்க நான் விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகள் காரணமாக 3 கோடி 50 லட்சம் ரூபாய் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பீடுகளையும், கணக்குகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மதிப்பீடுகளுக்கும் கணக்குகளுக்கும் இடையில் அதிக வேறுபாடு இல்லாத நிலையில் திட்டங்கள் தீட்டப்படவேண்டுமென்ற கருத்து, பொருளாதார நிபுணர்களால் வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். வேறுபாடே இல்லாமல் சரியான வகையில் மதிப்பீடுகளை, கணக்குகளை அமைக்க முடியாது என்றாலும், சிறிய வேறுபாடுகள் இருப்பது தவிர்க்கமுடியாததுதான் என்றாலும் அதிகமான வேறுபாடுகள் இல்லாத அளவிற்கு நிதிநிலை தீட்டப்பட வேண்டிய தன்மையிருக்கிறது. இதைத்தான் பொதுக்கணக்குக் குழுவும் அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்திருக்கிறது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக அதிகப்படியான வேறுபாடு இருந்து வருகிறது. அதனை நீக்க உள்ளபடியே முயல்தல் வேண்டும். இந்தத் துணைமதிப்பீட்டுக் கோரிக்கைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வகையில், சில புதிய பணிகளை மேற்கொள்ள இருப்பதாலும், ஏற்றுக் கொண்ட சிலபல பணிகளில் எதிர்பாராத செலவு ஏற்பட்டு விட்டதாலும் 3 கோடி 50 லட்சம் ரூபாய் இந்த மான்யக் கோரிக்கையில் கேட்கப் படவேண்டிய அவசியம் வந்திருக்கிறது என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எதிர்பாராத வகையில் சிலபல செலவினங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன. காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் துணை மான்யக் கோரிக்கை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அகப் படையை (Home-guard) திட்டமிட்டிருந்ததைவிட அதிகமாகப் பெருக்குவதற்கும் அவர்களுக்குச் சீருடை வழங்கவும் தொகை வேண்டப்படுகிறதென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முயற்சி வரவேற்கத்தக்க ஒன்றுதான். காவலர் இல்லங்களில் மின்சார வசதி ஏற்படுத்தித் தரவும் காவல் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி அளிக்கவும் மான்யக் கோரிக்கை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. காவலர்க்கு அத்தகைய வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தருவதும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்று

10th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தான். காவல் துறையினரைப் பற்றி எனக்கு முன்னதாக பேசிய உறுப்பினர்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் அரசினர் ஓரளவு கவனம் செலுத்த வேண்டும். சென்னை நகரைப் பொறுத்த வரையில் சந்தேகத்தின்பேரில் அன்றாடம் நூற்றுக்கணக்கானவர்களை பிடித்துச் செல்கிற கொடுமை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அத்தனைக்கும் காரணம் காவல் துறையிலுள்ள மேல் அதிகாரிகள்தான் என்று சொல்லாவிட்டாலும் காவலர்கள் சந்தேகத்தின் பேரில் விட்டில் இடம் இல்லாததினால் வெளியே தாழ்வாரத்தில் படுத்திருப்பவர்களையும் சாலை ஓரத்தில் நடைபாதையில் படுத்திருப்பவர்களையும் அல்லது 11, 12 மணிக்கு தெருவில் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருப்பவர்களையும் பிடித்துச் செல்கிற நிலைமை தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது என்பதோடு சில நாட்களாக அது அதிகமாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாள் தோறும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகிய நாங்கள் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் சார்பாக அவர்களை விடுவிக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பிற்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. குற்றம் செய்தவர்கள் பல பேர்கள் விடுபடுகிற நிலை ஏற்பட்டாலும், குற்றம் செய்யாத ஒருவன் தண்டிக்கப்படக்கூடாது என்பது நீதித் துறையில் கையாள வேண்டிய ஒரு முறையாகும். அம்முறையில் குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டாவிட்டாலும் குற்றம் செய்யாத நிரபராதிகள் தண்டிக்கப்படக்கூடாது. ஆனால் இன்று சந்தேகத்தின் பேரில் பிடித்து இரண்டு வார கால தண்டனை பெறும் அளவிற்கு நிரபராதிகள் ஆளாகிறார்கள். காவலர்கள் தாங்கள் சிலபல வழக்குகளைக் கண்டு பிடித்தோம் என்று பெருமை தேடிக்கொள்வதற்காக அப்படிப் பிடித்தால்தான் தங்கள் திறமையைக் காட்டிக்கொள்ளமுடியும் என்று வழக்குகளை உருவாக்க வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அதற்காக குற்றம் செய்யாவிட்டாலும் குற்றவாளிகளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய அவசியம் காவல் துறையினருக்கு ஏற்படுகிறது என்பதினால் அத்தகைய முயற்சியில் நிரபராதிகளைக் குற்றவாளிகளாக மாற்றிக் கூண்டில் நிறுத்தித் தண்டனை வாங்கித் தருகிற நிலைமை இருந்து வருகிறது. குற்றம் செய்பவர்கள் சென்னை நகரத்தில் அறவே இல்லை, அவர்களைப்பற்றி சந்தேகப்படவே கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட சந்தேகத்திற்கு உள்ளாகிறவர்கள் குற்றங்கள் செய்பவர்கள் ஆகியவர்களைக் கண்டுபிடித்து ஒழுங்கையும், அமைதியையும் நிலைநாட்டுவது காவல் துறையின் பெரும் பொறுப்புத் தான். ஆனால், குற்றம் புரிந்தவர்களாக அல்லது புரியக்கூடியவர்களாகச் சந்தேகப்பட்டுப் பிடித்துச் சென்றாலும் கூட அவர்கள் இன்னொரு எனக்குத் தெரியும் என்று சொன்னால், காவல் துறையினரிடத்தில் அவருடைய முகவரியைக் கொடுத்தால், உடனே அந்த முகவரிக்குச் சென்று 'அந்த நபர் உண்மையிலேயே சந்தேகத்திற்கு உரியவர்தானா, அல்லது உங்களுக்கு அறிமுகம் ஆனவர்தானா' என்பதை உடனே விசாரித்து சிலபல மணி நேரத்திற்குள் அவர்கள் சந்தேகப்படக்கூடியவர்கள் அல்ல என்று தெரியவந்தால் அவர்களை விடுவிப்பதற்கான முயற்சிகளை காவல் துறையினர்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1963]

எடுக்க வேண்டும். சில நாட்கள் கழித்துத்தான் காவலர்களால் கைது செய்யப்பட்டுக் கொண்டு செல்லப்பட்டுத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி சில குடும்பங்களுக்கு வந்து சேருகிறது. சந்தேகத்தின்பேரில் பிடித்துக்கொண்டு போனாலும் கூட, அவர்கள் முகவரி கொடுக்கும்பொழுது எனக்கு இன்னரைத் தெரியும் என்று சொல்லும்பொழுது, அவர்களை விசாரித்துச் சந்தேகத்திற்கு உரியவரா இல்லையா என்று தீர்மானித்து, அந்த வழக்கு உண்மையான வழக்கா இல்லையா என்று ஆராய்வதற்கு இடம் ஏற்படுவதற்கு அரசினர் பெரும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதற்கு அரசினர் முயற்சி செய்தால், சென்னை நகரத்தில் பீதி ஏற்படாமல் இருப்பதற்கும் அச்சம் தோன்றாமல் இருப்பதற்கும் வழிவகை ஏற்படும். அதை அரசினர் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித்துறையிலே கல்வி பெற வேண்டும் என்றிருக்கும் ஆவலும், அந்த ஆவலை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் மிகக்குறைவாக இருக்கின்றன. ஆகவே தான் அந்த ஆவலை நிறைவேற்ற முடியாத அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. சில இடங்களைச் சில மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும், பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் கூட்டியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும் கூட, அந்த நெருக்கடி நிலைமையை மேலும் வளர்க்காமல் விரிவாக்குவதற்கான திட்டத்தை தீட்டி, அந்த வகையிலே அதிகமான அளவுக்குச் சேர மாணவர்கள் விரும்புகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு வசதியைப் பெருக்கி அவர்களைச் சேர்ப்பதற்கான முயற்சியில் அரசினர் ஈடுபடவேண்டும். மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இடவசதி ஏற்படுத்துகிறபொழுது மற்ற பல வசதிகளையும் பெருக்க வேண்டும்.

ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியில் இட நெருக்கடி அதிகமாக இருப்பதாகவும், வகுப்புகளில் மாணவர்கள் இருக்கவேண்டிய அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினாலே அவர்கள் பெற வேண்டிய கல்வித் தரத்தை சரியான முறையில் பெற முடியவில்லை என்ற குறைபாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுமாத்திரமல்ல, மருத்துவக் கல்லூரியில் இருக்கிற மாணவர்கள் தங்களுடைய மருத்துவத் தொழிலில் பயிற்சி பெறுவதற்காக, மருத்துவமனையில் நோயாளிகளிடத்தில் சென்று தங்களை பழக்கப் படுத்திக்கொள்கிற முறையில், ஒரு நோயாளியிடத்திலே 20, 25 மாணவர்கள் சென்று ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் 'உனக்கு என்ன' என்று கேட்டு, ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் பரீட்சை பண்ணவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிற காரணத்தினால், 2, 3 மாணவர்கள் பரீட்சை செய்த பிறகு அந்த நோயாளிகள் அந்த மாணவர்கள் மீது சீறி விழுகிறார்கள் என்றும், அந்த மாணவர்கள் அவர்களை நெருங்க முடியவில்லை என்றும் ஒரு சில மாணவர்கள் அந்த நோயாளிகளிடம் சென்று அவர்களுடைய நிலைமைகளை பழகிக்கொள்வதற்கு முடிகிறதே தவிர, பலரும் சேர்ந்து பழகிக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு வசதி ஏற்படவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. ஒரு நோயாளியைச்

10th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சுற்றி 20, 25 மாணவர்கள் நின்று அவருடைய தன்மையை அறிய வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கனவே அவதிப்படுகின்ற நோயாளிகள், இந்த மாணவர்கள் தங்களுடைய திறமையைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு முயலும்போது மேலும் அவதிக்கு ஆளாகின்றனர். மாணவர்கள் பெறவேண்டிய கல்வித் தரத்தை பெறமுடியாமல் இருக்கும் நிலைமையை அரசினர் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து நெருக்கடி நிலைமையை தவிர்ப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ, அதை இந்த ஆண்டிலேயே எடுத்து நல்லதோர் சூழ்நிலையை உருவாக்க அரசினர் முன்வரவேண்டும்.

டில்லியிலுள்ள மதராசி சங்கம் நடத்துகின்ற பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு 9 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது என்றும், இதுவரையில் 2½ லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், மேற்கொண்டு 6 லட்சம் ரூபாய் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு தேவைப்படுகிறது என்றும் அதற்காகத் தமிழக மாநில அரசை அவர்கள் நிதி உதவி கேட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அதற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் நிதி உதவி செய்ய தமிழக அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது என்றும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. டில்லி அரசு அதற்கு ரூ. 90,000 தான் நிதி வழங்கியிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. டில்லியில் இருப்பவர்கள் கல்வி வசதி பெறுவதற்கு இது உதவியாக இருப்பதினாலும், அங்கேயிருந்து வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு இது வசதி செய்கிற காரணத்தினாலும், இந்தக் கட்டிடங்களுக்கான முழு மான்யத்தையும் இந்தியப் பேரரசே அளிப்பதற்கான வகையில் இந்த மாநில அரசு டில்லி அரசுக்கு சிபார்சு செய்து, மதராசி சங்கத்திற்கு இந்த வசதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு ஒரு லட்சம் ரூபாய் நிதி அளித்திருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு ரூ. 6 லட்சம் தேவைப்படுகிறது. டில்லி அரசு ரூ. 90,000 தான் தருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது டில்லியில் இருக்கிற காரணத்தினாலே, அங்கே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கிற காரணத்தினாலே, இந்தியப் பேரரசால் கொடுக்க இயலும் என்ற காரணத்தினால், இந்தச் சிபார்சைச் செய்ய ஏன் இந்த மாநில அரசு முன்வரக்கூடாது?

வர்த்தகவரி அலுவலகங்களுக்கு மேஜை நாற்காலிகள் வாங்குவதற்காக ரூ. 6,68,000 1962-63-ம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டது என்றும் அந்த ஆண்டில் அவை வாங்கப்படாததன் காரணமாக, அந்தத் தொகை செலவு செய்யப்படாததன் காரணமாக, இந்தத் துணைமதிப்பீட்டிலே இந்தக் கோரிக்கை வைக்கப்படுகிறது என்றும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஆண்டிலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அந்த ஆண்டிலே செலவழிக்கப்படும், மேஜை நாற்காலிகள் அந்த ஆண்டிலே வாங்கப்படும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அந்த ஆண்டில் வாங்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டுத் தொகை செலவு செய்யப்படாமல் இருந்ததற்குக் காரணம் என்ன? இந்தத் துணை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1963]

மதிப்பீட்டில் கொண்டுவருவதற்கான அவசியம் எந்த அடிப்படையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது? ஒரு ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அந்த ஆண்டில் செலவழிக்கப்படாத அளவுக்கு வந்திருக்கிற இடையூறுகள் என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டத்தைப்பற்றிப் பலரும் சொன்னார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும், அதற்கான முயற்சிகளையெல்லாம் நாட்டிலே மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று அரசினர் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். ஆற்றுப் பாசனத்தின்மூலம் நாட்டில் ஏற்படுகிற உழவைவிட கிணறு, ஏரி, குளம் ஆகியவற்றின் பாசனத்தின்மூலம் ஏற்படுகின்ற உழவுதான் அதிகம் என்று புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்றன. சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதற்கு எத்தகைய தகுதிகளும், வாய்ப்புகளும் ஆங்காங்கு இருக்கின்றன என்பதை உறுப்பினர் பலரும் தெரிவித்தார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை இன்னும் தீவிரமான முறையில் மேற்கொள்ளுவதற்கு, உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கான வழி வகைகளைச் செய்வதற்கு அரசினர் முயலுதல் வேண்டும். ஆங்காங்கிருக்கிற வாய்ப்புகள் சிறிய வாய்ப்புகள் மூலம் பெரிய பலன் எங்கெங்கே ஏற்படமுடியும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து அவற்றை உடனே மேற்கொள்ளவேண்டும். விளைச்சலை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருந்தும், நீர் இல்லாமல் இருப்பதன் காரணமாக விளைவைப் பெருக்குவதற்கு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை போக்குவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் மூன்றை உருவாக்குவதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலே ராமநாதபுரம், நெல்லை மாவட்டங்களில் இரண்டு தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் அறந்தாங்கியில் ஒரு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையும் உருவாக்கும் திட்டம் தீட்டப்பட்டு, இப்பொழுது புதிய தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கி அதன் மூலம் தொழிலாளிகளுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படுத்தி தீப்பெட்டி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சி செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான். இருந்தாலும், இப்பொழுது இருக்கிற பல தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் தங்களுடைய நிலையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு பெரிய ஆபத்துக்கு உள்ளாகிவருகின்றன என்ற செய்திகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கோவில்பட்டி தாலுகாவில் சில தொழிற்சாலைகள் நடத்தமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு, மூடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு அதன் மூலம் பல தொழிலாளர்கள் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டத்திற்கு வந்து தொழிலாளர்கள் அந்தப் பகுதியில் அலதிப்படுகிறார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. அம்மாதிரி குடிசைத் தொழில்களின் மூலம் செய்யப்படுகின்ற தீப்பெட்டி உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு, இயந்திரத்தின் மூலம் தீப்பெட்டி செய்யப்படுகின்ற விம்கோ தொழிற்சாலையின் போட்டியும், அவர்களுக்கு

10th August 1963]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கிற சிலபல சலுகைகளும் காரணமாக இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அத்தகைய சலுகைகளை பெறமுடியாத அளவுக்கு குடிசைத் தொழில்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், விம்கோ தொழிற்சாலைபுடன் போட்டிபோட முடியாத சூழ்நிலை இந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. குடிசைத் தொழில்களை நம்பி லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வாழ்வதன் காரணமாக, இயந்திரத் தொழிற்சாலைகளைவிட அதிகமான சலுகைகள் அளிப்பதன் மூலம் இந்தத் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள் நிலைபெற்று இருக்கவும், இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு ஆவாகாத அளவிற்கு அந்த வேலையைத் தொடர்ந்து பெறுவதற்கு வசதி ஏற்படவும், இந்தப் பிரச்சனையை அணுகிக் குடிசைத் தொழில்கள் அடிப்படையில் தீப்பெட்டி உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிக வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு முயலுதல்வேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மீன்துறையைப் பொறுத்தவரையில், சென்னை கடலோரத்தில் மீன் பிடிப்பதன் மூலம் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தும் மீனவர்கள் சில சமயங்களில் பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய படகை, வலையை ஆலைகள் அடித்துக்கொண்டுவந்து துறைமுகப்பகுதியில் சேர்த்துவிடுகின்றன. ஏழை எளிய மீனவர்கள் வைத்திருக்கிற வலைகளோ, அல்லது அவர்கள் வைத்திருக்கிற சிறுசிறு படகுகளோ கட்டுமரங்களோ துறைமுகப்பகுதிக்கு அடித்துக்கொண்டு வரப்பட்டால் காவல்துறையினர் அவைகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவிடுகின்றனர். அதன் காரணமாக அவர்கள் அவதிக் கு உள்ளாகிறார்கள். அவர்களே விரும்பி எடுத்துச் செல்லுவதில்லை; ஆனால், அலை அல்லது புயல் காற்று சில சமயங்களில் அந்தப் படகுகளையும் வலைகளையும் துறைமுகப்பகுதிக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிடுகிறது. அந்த நிலைமையை அறிந்து, அப்படிப்பட்ட பொருள்களை மீனவர்களாகவே கொண்டுவந்து சேர்க்கவில்லை, இயற்கையின் கொடுமையின் காரணமாக அவைகள் துறைமுகப் பகுதிக்கு வந்து சேருகின்றன என்பதை உணர்ந்து அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடுக்காமல் அந்த வலைகள், படகுகள் முதலிய வற்றை கைப்பற்றாமல் அவர்களுக்கே வழங்குகின்ற முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். மேற்கொண்டு கட்டிடங்கள் கட்டிவிடப்படுகிற துறைமுகத்தின் பகுதிகளில் மீன்கள் அதிகமான அளவுக்கு இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கே வலை வீசினால் மீன்களை அதிகமாக அரிக்கமுடியும் என்று சென்னை மீனவர்கள் கருதுகிறார்கள். அப்படி அங்கு மீன் பிடிக்கப்போகிறவர்களைத் துறைமுகத்திற்கு அருகே வந்து விட்டதாக அவர்கள் மீது குற்றம் சமத்தி கைது செய்து விடுகிறார்கள், வழக்குத் தொடர்கிறார்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. துறைமுகப்பகுதிக்குள் வந்து, அங்கு இருக்கிற பொருள்களைக் கொண்டு போகாமலும், அங்கே இருக்கிற பொருள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[10th August 1963]

களைத் திருடாமலும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுகிற அளவுக்கு காப் பாற்ற வேண்டுமென்றால் காவல்துறையினரை காவல் காக்கச் செய்து பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே துறைமுகத்திற்கு அருகே மீன் பிடிக்கின்ற உரிமையைப் பறிக்காமல் அதற்கான வசதிகள் செய்து தந்து, ஏழை எளியவர்களான மீன்தொழிலையே மட்டும் நம்பி வாழ்கின்றவர்களுக்கு அந்த வசதியைச் செய்வதற்கு அரசினர் முற்பட வேண்டும்.

பொற்கொல்லர்களின் நிலைமையைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் பலர் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுடைய கொடுமைகள் களையப் படுவதற்கு விரைவான நடவடிக்கைகளை அரசினர் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் ஒரு முகமான கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டம் வந்ததன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிற கொடுமைகளையும் விபரீத விளைவுகளையும் நாம் நன்றாக அறிவோம். தங்கக் கட்டுப் பாடு சட்டம் எண்ணிய நோக்கத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது ஐயப்பாட்டிற்கு உரிய ஒன்றாக இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்று பொருளா தார நிபுணர்களும் மற்றவர்களும் சொல்லுகின்றனர். ஆனால் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், அதனால் பல கொடுமைகளும் கஷ்டங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பொற்கொல்லர்கள் இந்த அவதிக்கு ஆளானதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தின் சட்டம்தான். அப்படி அவதிக்கு ஆளானவர் களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டிய முழுப் பொறுப்பையும் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிற அரசினர் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்ற அளவுக்கு அரசினர் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. பல லட்சக் கணக் கான பொற்கொல்லர்களின் குடும்பங்கள் அவதிக்கு உள்ளாகி இருக்கின்றன. எடுக்கப்பட்ட முயற்சி என்னவென்றால் ரூ. 5 லட்சம் கடன் உதவி தந்து ஆள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஆயிரம் வீதம் 500 பேருக்குத் தருகின்ற அளவுக்குத் தான் இருக்கிறது. அவதிக் குள்ளானவர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள். சிலர் தங்கள் தொழில் திறனைப் பயன் படுத்தி, 14 காரட் தங்க நகைகளை செய்ய விரும்புகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் 14 காரட் தங்கத்தை பெறுவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படவில்லை. பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். வேலையிழந்து தவிக்கின்ற நிலைமையில் இருக்கின்றவர்கள் ரூ. 100 லைசென்சு கட்டணம் தர வேண்டும் என்ற முறை ரத்து செய்யப் பட வேண்டும் என்ற கருத்தை பாதிக்கப்பட்டவர்களும் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்களும் இங்கு கூறி இருக்கிறார்கள். இலவசமாக அவர் களுக்கு லைசென்சு வழங்குகிற கிட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டு மென்று தமிழக சர்க்கார் இந்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும். அதன் மூலமாக 14 காரட் தங்கத்திலே நகைகள்

10th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

செய்யலாமென்று விரும்புகிறவர்களுக்கு அந்த வசதியை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு அரசினர் முன்வரவேண்டும். அவதிப் படுகிறவர்களின் எண்ணிக்கையோ ஏராளம். ஆனால் வசதி ஏற்படுத்தித் தருவதற்கான திட்டம் போட்டிருப்பதோ மிக மிகக் குறைவு. இந்த ஆயிரம் ரூபாயிலும்கூட ரூபாய் 500 தான் முதலிலே கொடுக்கப்படுகிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு தொழிலில் முயற்சி செய்து இடம் தேடி பல்வேறு வசதிகளையும் செய்து கொள்ள வேண்டும். அந்த ரூ 500-ஐ வைத்துக் கொண்டு தொழில் செய்து அதில் ஏற்படுகின்ற வளர்ச்சியைப் பார்த்து, மேற்கொண்டு ரூ. 500 பெறுவது என்ற முறையில் பல அவதிகள் இருக்கின்றன என்றும் பொற்கொல்லர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தொழில் தொடங்குவதற்கு சுமார் 25 தொழில்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சில பல தொழில்களை எடுத்து நடத்தினாலும்கூட, கொடுக்கப்படுகிற ரூ. 500 ஆரம்பச் செலவுக்குக்கூட கட்டுப்படியாகாத அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே ரூ. 1000 முதலிலே கொடுத்து, அதைக் கண்காணிக்கிற அளவுக்கு வகை செய்ய முடியுமா என்பதை அரசினர் பார்க்க வேண்டும். தொழில் இழந்த பொற்கொல்லர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தேடித் தர ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளும், நகராட்சி மன்றங்களும் அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே தொழிற்காலகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட பொற்கொல்லர்களுக்கு கடன் உதவி அளித்து, அவர்களே தொழிலைத் தேடி அவர்களே பல வசதிகளை தேடிக் கொள்வதைவிட, ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகள், நகராட்சி மன்றங்கள் ஆகிய இவற்றிடம் அந்தப் பொறுப்பை ஒப்புவித்து அதிகமான கடன் வசதி தந்து, அவர்களைக் கொண்டே தொழிற்காலகளை ஆங்காங்கே நிறுவச் செய்து அவதிக்குள்ளான பொற்கொல்லர்களுக்கு புனர் வாழ்வு ஏற்படுத்தித் தர அரசினர் முன் வந்தால் ஓரளவுக்கு அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் குறைய வழி ஏற்படும். இந்த முறையில் மேற்கொள்வதற்கு அரசினர் திட்டங்கள் போடவேண்டும்.

ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகளுக்கு சாலைகள் போடுவதற்கு இப்பொழுது மான்யம் ஒதுக்கி தரப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் ஒதுக்கித் தரப்படுகிறது என்றால் ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்பிலும் இருக்கின்ற மக்கள் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தாற் போல் ஆள் ஒன்றுக்கு 40 காசு ஒதுக்கித் தரப்படுகிறது. எல்லா ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் ஆங்காங்கே உள்ள மக்கள் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் நாற்பது காசு என்ற வீதத்தில் தரப்படுகிறது. எல்லா ஊராட்சி மன்றங்களிலும் நிலைமைகள் ஒரே மாதிரியாக அமையவில்லை. ஆகவே மக்கள் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் தராமல் அங்கங்கே இருக்கிற சாலையின் நீளத்தின் தன்மையையும், சாலையின் தன்மையையும் அதனுடைய தேவையையும் கணக்கிட்டு அதற்கு தகுந்தவாறு இந்த மான்யக் கோரிக்கையை திருத்துவதற்கான முயற்சியில் அரசினர் ஈடுபடவேண்டும். மதிப்பீட்டுக் குழுவினர்கூட இத்தகைய சிபாரிசை அரசினருக்குச் செய்திருக்கிறார்கள். இச் சிபாரிசை நடை முறையில் மேற்கொள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[10th August 1963]

வதற்கு ஏன் அரசினர் முன்வரக்கூடாது? இந்தத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதன் மூலமாக இந்தத் துணை மதிப்பிட்டு கோரிக்கையிலே கோரப்படுகின்ற துணை மான்யத்தை சீர்பட செலவழிப்பதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாகப் பொற்கொல்லர்களின் அவதியைத் தீர்ப்பதற்கு மேலும் தீவிரமான திட்டங்களை எடுத்து விரைவாக அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு தருவதற்கான முழு முயற்சிகளிலே அரசினர் ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, துணை மான்யக் கோரிக்கையின்மீது இந்த விவாதம் நடந்துக் கொண்டு இருக்கிறது. ரூபாய் 3½ கோடி அளவுக்கு இங்கே அனுமதி கோரப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள், வரவு செலவுத் திட்டத்திலே எவ்வளவு செலவிடுவதற்கு இம்மன்றத்தின் அனுமதியை சர்க்கார் பெற்றிருக்கிறதோ அதற்கு மேலே ரூ. 3½ கோடி என்பதல்ல. இனங்கள் புதிய இனங்கள். மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்திலிருந்து இந்தச் செலவுகள் ஆக வேண்டும், அதற்காக அனுமதி பெறப்படுகிறது என்ற வகையிலே சில இனங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு மேல் ரூ. 3½ கோடி இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள்.

துணை மான்யக் கோரிக்கையின்மீது விவாதம் என்றாலும்கூட, பொதுவான சில கோரிக்கைகளையும், கருத்துக்களையும், சில குறைகளையும், கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவற்றை எல்லாம் நான் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் கொண்டு இங்கே பதில் சொல்லுவது இந்த விவாதத்திற்குப் பொருத்தமில்லை என்றாலும், நான் அவற்றை கவனிக்கவில்லை என்று யாரும் கருதக் கூடாது. இங்கே தெரிவிக்கப்பட்ட யோசனைகள், கோரிக்கைகள், கருத்துக்கள் இவற்றின்மீது மேலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ அதை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். என்னென்ன கோரிக்கைகளைச் சேர்க்க வேண்டும், மீண்டும் மற்றொரு துணை மதிப்பீட்டிலாவது அவற்றிற்கு இடம் தர வேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கிருஷ்ணகிரித் தொகுதியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் வட சேலம் பகுதியிலே ஒரு கல்லூரியை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். அரசாங்கமே அங்கே ஒரு கல்லூரி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர் பார்த்தது. வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயும் இது இடம் பெறவில்லை, உப மான்யக் கோரிக்கையிலும் வரவில்லை அடுத்த உப மான்யக் கோரிக்கையிலாவது இது இடம் பெற வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோன்று, வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சேர்க்காமல் இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையிலே இந்த இனங்களைச் சேர்ப்பது பற்றி குறை கூறிய திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள், வட சென்னையில் ஒரு பெண்கல்லூரி வைக்க வேண்டும், அடுத்த உப மானியக் கோரிக்கையி

10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

லாவது அதைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கல்வி ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த மன்றம் அவற்றிற்கு துணைமதிப்பீட்டில் ஒப்புக்கொண்டு அனுமதிப்பாக இருந்தாலும், எந்த மாதத்திலும் அவற்றை அமைக்க முடியாது. கல்லூரி ஆண்டிலே, முதலிலே அமைக்கிறோம். ஜூலை மாதத்தில் அதைச் செய்கிறோம். ஜூலை மாதத்தில் செய்யவில்லை என்றால், அடுத்த பள்ளி ஆண்டு மறு ஜூலை மாதத்தில்தான். அதுவரை காத்திருக்க வேண்டும். அதற்குள் சாதாரண வரவு செலவுத் திட்டம் வந்து விடும். துணை மதிப்பீட்டில் போடவேண்டிய அவசியம் இருக்காது.

இன்னொன்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு இனங்களும் ஏன் என்று சில அங்கத்தினர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். வேறு மன்றத்திலேகூட ஒரு அங்கத்தினர் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். வேறொரு இலாகா ஏன் இதில் இடம் பெறவில்லை என்று கேட்டார்கள். எல்லா இலாகாக்களும் இடம் பெறவேண்டும் என்பதில்லை. அதை ஒரு குறையாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் பலர் இதை ஏன் சேர்க்கவில்லை, அதை ஏன் சேர்க்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். எல்லா இலாக்காக்களுக்கும் சரி சமமாக பங்கிட்டு கிடைக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்தநாயகியும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஒன்று சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி தலைவராகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், இதையெல்லாம் முன்பே எதிர்பார்த்து முதல் பட்ஜெட்டிலேயே ஏன் சேர்ந்திருக்கக்கூடாது, இத்தனை இனங்கள் துணை மதிப்பீட்டில் வரவேண்டிய காரணம் என்ன என்று கேட்டார்கள். அது சரியான வாதம் தான், அதற்கு விடை அளிக்க வேண்டியது அவசியம்தான். தவிர்க்கக் கூடாத முறையில்தான் இந்த இனங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி சென்ற அந்த அளவுக்கு கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் போகவில்லை. ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி சொன்னார்கள், வேண்டுமென்றே சில இனங்களை முதல் பட்ஜெட்டில் போடாமல், துணை மதிப்பீட்டில் போட்டு விட்டால் சுலபமாக அங்கீகாரம் பெற்றுவிடலாம், என்று. அனுமதி பெறத்தகாத சில இனங்களை மூடி மறைத்து விட்டு, பின்னால் துணை மாலியத்தில் போட்டு விடலாம் என்றுகூட ஒருக்கால் இருக்கலாம் என்று ஊகித்தார்கள். அது முழு பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும், துணைமதிப்பீடாக இருந்தாலும், இந்த மன்றம் கண்ணும் கருத்துமாகத்தான் பார்க்கிறது. நம் மன்றத்தைப் பற்றி அவ்வளவு குறைவாக நினைக்கக் கூடாது ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி—அரசாங்கத்தைப் பற்றி நினைத்தால் சரி—நம் மன்றம் இன்றைக்கு இந்த துணை மதிப்பீட்டிற்கு இரண்டு மணி நேரம் ஒதுக்கி, பின்னால் மின்சார வரவு செலவுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள இருக்கிறோம். நாளைக்கு ஓட்டுப் போடும் போதுகூட—இதற்காக தனியாக 12-ம் தேதி ஓட்டுப் போடலாம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதைப் பற்றிச் சொல்லலாம். முதல் பட்ஜெட்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1963]

ஆனாலும், துணைமதிப்பீடு ஆனாலும், மன்றம் நன்றாகத்தான் கவனிக்கிறது. எப்படியாவது ஏமாற்றிவிடலாம் என்று அரசாங்கம் நினைக்கவில்லை, நினைத்தால்கூட மன்றம் அதற்கு இடம் கொடுக்காது என்று முடிதி அனந்தநாயகிக்கு உறுதியாகக் கூறுகிறேன்.

என் இந்த நிலைமை, நிமித்தம் ஏற்பட்டது, முதல் பட்ஜெட்டில் போடாமல், துணை மதிப்பீடாக வர? நான் தான் நிதி இலாகாவோடு கலந்து யோசித்து, இப்பொழுதே—இது ஆகஸ்ட் மாதம்—இந்த ஆகஸ்ட் மாதத்திலேயே துணை மதிப்பீட்டை சபைமுன் வைக்கலாம் என்று தீர்மானித்தேன். முன்பெல்லாம் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் கழித்து, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒன்றாகக் கொண்டுவருவது வழக்கம். பின்னால் வருவதை இப்பொழுதே கொண்டுபோகலாம் என்று தீர்மானித்தேன். இதற்கும் மேலாகப் பின்னால் வருவதை அப்பொழுது பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று, இப்போதைக்கு இந்த அளவில் அனுமதி கோரி இருக்கிறது. தவிர்க்க முடியாத வகையில்தான் துணை மதிப்பீடுகள் வருகின்றன. அப்படித் தவிர்க்கக் கூடாத நிலைமைக்குக் காரணம் வளர்ச்சிதான். பல நல்ல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படுகின்றன. மற்றொரு காரணம், நெருக்கடிநிலை அப்படிப் புதிய நிலை ஏற்படும்போது, அதைச் சமாளிக்க பல தவிர்க்க முடியாத செலவினங்கள் ஏற்படுகின்றன. திட்டங்களில், மற்றவைகளில் சில மாறுதல்கள் செய்கிறோம். அதனால் செலவு ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரிப் பல காரணங்களால் வரவு செலவுத்திட்ட மதிப்பீட்டிற்கும் மேலாக துணை மதிப்பீடு வருகிறது. ஆனால், ஒன்று, கனம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கூற விரும்புகிறேன். மிக நல்ல திட்டங்கள், முக்கியமான செலவுகள், அவசரமாகக் கருதப்படும் செலவுகள் ஏற்படுகின்றன. இன்னொரு வரவு செலவு திட்டம் சபைமுன் வரும்வரை காத்திருக்க முடியாத செலவு இனங்கள் சில வருகின்றன. மதிப்பிற்குரிய என் சக அமைச்சர்கள் சில இனங்களை இப்போதே சபைமுன் வைத்து அங்கீகாரம் பெறவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். சதாரணமாக, என் சகாக்கள் பொறுத்த மட்டில் ஒரு காரியத்திலும் நான் குறுக்கே நிற்கிறவன் அல்ல. சாதாரணமாக பைனான்ஸ் எதற்கும் முட்டுக்கட்டை போடும் என்பது சம்பிரதாயம், அதை நான் பின்பற்றுவது இல்லை. அவர்களுக்கே தெரியும் எது அவசரம், எது தள்ளிப்போடலாம் என்பதெல்லாம். ஆகவே கூடிய வரையில் சகாக்கள் கூறுவதையெல்லாம் நான் குறுக்கே நிற்காமல் அப்படி அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் செய்கிறேன். இப்பொழுதுகூட ஒரு இனத்தை இப்பொழுது வேண்டாம், அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பார்ட் ஸ்கீமில் இல்லாமல் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று வற்புறுத்தினால் அதற்கு மேல் அவர்கள் வலியுறுத்துவது இல்லை. இதையெல்லாம் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நாங்களும் வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு மேல் அதிகச் செலவுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்றுதான் செய்கிறோம். இன்றைக்கு 3½ கோடி ரூபாய் அளவில் துணை மதிப்பீடு வந்திருப்பதைப் பார்த்தால், இந்த இனங்கள் தவிர்க்கக் கூடாத வகையில் வந்திருக்கிறதே நவீன வேறு

10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வகையில் இல்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். “Variance” அதிகம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு கோணத்தில் சொல்லலாம். நாங்களும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். சகாக்களைக் கொஞ்சம் பொறுத்து இருங்கள் என்று கூடச் சொல்லுகிறேன். ஆனால், “Variance” எந்த அளவுக்கு அவசியம் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அளவுகோல் இருக்க முடியும். பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி பொதுவாகச் சொன்னார்கள். அதை நானும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவு தூரம் “Variance” இருக்க வேண்டும் என்பது எவ்வளவு தூரம் அவசியம் இருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்தது. கோரி இருக்கிற தொகைகள், திட்டங்கள், அவசியமானது, தவிர்க்க முடியாதது, எதிர்பாராதது என்ற வகையில் இப்பொழுது இங்கே அனுமதி கோரி இருக்கின்றோம். ஒரு உதாரணம்; அதை கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். அது எதிர்பாராதது, எதிர் பார்க்க முடியவில்லை. டெல்லியிலே நடைபெறும் ஒரு பள்ளிக்கு மானியமாக கொடுத்தது ஒரு லட்சம் ரூபாய். அது டெல்லியில் இருக்கும் பள்ளி என்று மாத்திரம் நினைக்கக் கூடாது. டெல்லியில் இருக்கும் நம் தமிழ் நாட்டு குழந்தைகளுக்காகவே நடத்தப்படும் பள்ளி; தமிழ் மக்களாலேயே நடத்தப்படும் பள்ளி. அங்கே 5,000 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள், தமிழ் நாட்டுப் பிள்ளைகள். அவர்கள் அப்படி ஐந்து பள்ளிகள் நடத்துகிறார்கள். மெட்ராஸ் அலோஸியேஷன் என்று வைத்து நடத்துகிறார்கள். அதை நானே பார்த்து இருக்கிறேன். பிள்ளைகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இடம் போதவில்லை. எப்படியாவது பள்ளி நடக்கவேண்டுமென்று, டென்ட் போட்டு நடத்துகிறார்கள். கட்டடங்கள் கட்டி வருகிறார்கள். டெல்லி, மத்திய சர்க்கார் அல்ல, டெல்லி அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் எல்லோருக்கும் போல் உதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரூபாய் 90,000 கொடுத்திருப்பதைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் கட்டடத் திறக்க கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால், நம் தமிழ் நாட்டு பள்ளிகளுக்கு கட்டடங்களுக்கு எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறோமோ அதைவிட அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் ஒரு விதி இருக்கிறது, வரம்பு இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் நமக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடக் கட்டடத்திற்காக நல்ல மனை கிடைத்திருக்கிறது. பல சலுகைகளைப் பெற்றுக் கட்டடங்களை கட்டி வருகிறார்கள். அந்தப் பள்ளி சிறந்த பள்ளியாக இருக்கிறது. பரீட்சைத் தேர்வைப் பார்த்தால் முதன்மையாக இருக்கிறது. பிள்ளைகளெல்லாம் தமிழ் நாட்டுப் பிள்ளைகள். படிப்பும் நன்றாக இருக்கிறது. அவர்கள் குறையெல்லாம் ஆசிரியர்கள் வேண்டும் என்பதுதான். போதிய ஆசிரியர்கள் கிடைப்பதில்லை. தமிழ் நாட்டிலிருந்தே வா வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். இங்கிருந்து ஆசிரியர்கள் அங்கே போவது இல்லை. இங்கேயே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அப்படியே இங்கிருந்து ஆசிரியர்கள் அங்கு போனாலும், அவர்களுக்கும் கட்டடங்கள் கட்ட வேண்டி இருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு டில்லியில் வசதி இல்லாததால், தமிழ்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1963]

நாட்டிலிருந்தும் வராததால் சில ஸ்தானங்கள் காலியாக இருக்கின்றன என்று கூறுகிறார்கள். ஒன்று கவனிக்கவேண்டும் அங்கே படிக்கக்கூடிய இந்த 5,000 பிள்ளைகளுடைய பெற்றோர்கள் டில்லியிலே உத்தியோகம் பார்க்கிறார்கள். அப்படி தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இந்தியா பூராவிலும் உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார்கள். வெளி நாடுகளிலும்கூட வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இங்கேயே இருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் களைத் தேடிக்கொடுக்கும் பொறுப்பும் நமக்கு வந்து விடும். தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் களைத் தேடிக் கொடுப்பதில் அரசாங்கத்திற்குத்தான் முழுப் பொறுப்பு என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னார்களே அது போல. அதை மறுக்கவில்லை. வேலை வாய்ப்புக்களைத் தேடிக் கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கவேண்டியதுதான். அந்தப் பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அது வேறு விஷயம். அந்தக் குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டால், அந்தக் குழந்தைகள் தமிழ் நாட்டிலேயே இருந்தால், அந்தக் குழந்தைகளின் பெற்றோர்கள் தமிழ் நாட்டிலேயே இருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களெல்லாம் இங்கேயே படிக்கவேண்டும் என்றால், அவர்களுக்குக் கல்வியூட்டும் பொறுப்பு நம்முடையது. டில்லியிலே ஏதோ உதவி பெற்று பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள் என்றால் நம் பாரம் பெரிதும் நீங்கியிருக்கிறது. அதற்கு ஓரளவு உதவி அளியுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குத்தான் நாம் அப்போதைக்கப்போது அளிக்கிறோம். இந்த ஆண்டிலே இவ்வளவுதான் முடியும், பின்னால் அடுத்த ஆண்டில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அங்கே நல்ல கட்டடங்களைக் கட்டுகிறார்கள். கட்டடம் பூராவிலும் பிள்ளைகள் வந்திருக்கிறார்கள். நான் 15 நாட்களுக்கு முன் அங்கே சென்றிருந்தபோது பார்த்தேன், கட்டடம் பாதி கட்டிக்கொண்டிருக்கும்போதே பிள்ளைகள் உட்கார்ந்துகொண்டு வகுப்பு நடக்கிறது. அவ்வளவு நெருக்கடி இருக்கிறது. இவ்வளவு தூரம் 9 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்து நம் தமிழ் நாட்டுப் பிள்ளைகளுக்காக வசதி செய்யப்படுகிறது. நான் அமெரிக்கா போனபோது அங்கே பார்த்தேன், நம் பிள்ளைகளுக்குச் சம்பளம் இல்லாமல் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள், இலவசமாகப் பாடப் புத்தகங்கள் எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள்; அமெரிக்காவில் இருக்கிறவர்கள் தங்கள் நாட்டினர், வேறு நாட்டினர் என்று கூடப் பார்ப்பதில்லை; மற்றவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் இருக்கின்றனவோ, என்னென்ன சலுகைகள் அமெரிக்க குழந்தைகளுக்கு இருக்கின்றனவோ, அவைகளெல்லாம் நம் குழந்தைகளுக்கும் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பார்த்தேன்—இங்கே இருப்பது தமிழ் நாட்டுக் குழந்தைகள் தான்; இங்கே நாம் வேறு குழந்தைகளுக்கும் சலுகை அளித்துக் கொண்டு வருகிறோம்; அங்கே தமிழ் நாட்டுக் குழந்தைகள் படிக்கிறார்கள்; அந்தப் பள்ளிகளை டில்லிப் பிரதேசத்தில் இருக்கிற தமிழ் நாட்டினர்

10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நடத்துகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே நாம் பள்ளிகளுக்கு உதவி அளிப்பதை விட டில்லி அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் அவர்களுக்கு உதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அவர்களும் தாராளமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அந்தப் பள்ளிகளை நல்ல முறையில் நடத்துகிறார்கள். இந்த ஆண்டில் ரூபாய் 1 லட்சம் அவர்களுக்கு உதவி அளித்திருக்கிறோம் என்றால் அது தவறு என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கருதக் கூடாது என்றுதான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் இந்த இனங்களில் சேராத விஷயங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவைகளுள் கல்லூரி பற்றியது ஒன்று. சேலம் கல்லூரி என்று எடுத்துக் கொண்டாலும், வட சென்னையில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி வேண்டுமானாலும் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கல்லூரி வேண்டுமானால் முதலில் ஸ்தலத்தில் இருக்கிறவர்கள் கொஞ்சம் அக்கரை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் ஹோதாவில் இந்த ஆண்டிலேயே கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டன. புதிதாகக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டதில் புகு முக வகுப்புகள் அமைக்கப்பட்டதில், குறைந்த பட்சம் 1,000 புது ஸ்தானங்கள் பிரத்தியேகமாக, முன்பு இருந்ததை விட அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு பஸ்கலைக் கழகத்தின் அனுமதி பெற்று இன்னும், 1,000 ஸ்தானங்களை அவர்கள் கொடுத்தார்கள். ஆகையால் மொத்தத்தில் 2,000 ஸ்தானங்கள் அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கின்றன. இருந்தாலும் நெருக்கடி இருக்கிறது. என்ஜினீயரிங் கல்லூரியில் நெருக்கடி, மருத்துவக் கல்லூரியில் நெருக்கடி, மற்ற கல்லூரிகளில் நெருக்கடி என்றால் நெருக்கடி இருக்கத்தான் செய்யும். கனம் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் எத்தனை பேர்கள் மனுக்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து உடனே கல்லூரிகளை அமைத்து விடவேண்டும், துணை மதிப்பீட்டில் அனுமதி வாங்கிவிட வேண்டும் என்று சொன்னால், அப்படி அமைத்து விட முடியாது. வேறு நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் கூட, ஃப்ரான்ஸ் நாட்டில் ஒரு சிறந்த விவசாயக் கல்லூரியில் நான் போயிருந்தபோது பார்த்தேன், அந்தக் கல்லூரியில் 200 பேர்களைத் தான் சேர்க்க முடியும். அது ஒரு சிறந்த கல்லூரி; பாரிஸ் நகரில் அதில் சேர்வதற்கு பரீட்சை நடந்தது; மொத்தம் 1,000 பேர்கள் பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். அந்த கல்லூரியில் இருக்கும் இடம் 200; அதற்கு 1,000 பேர்கள் பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். அதே மாதிரி லண்டனில் வைத்தியப் பள்ளியில் 100 பேர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு 4,000 பேர்கள் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தந்த ஆண்டில் கணக்குப் போட்டு உடனே கல்லூரிகளை அமைக்க முடியாது. கூடிய வரையில் இந்த நெருக்கடியைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பதில் அரசாங்கத்திற்குக் கவலை உண்டு. உயர்ந்த படிப்பு படிக்க வருகிறவர்களுக்கு தடை இருக்கக் கூடாது என்பதில் அரசாங்கத்திற்கு அக்கரை இருக்கிறது. இதைப் பற்றி மீண்டும் தீவிரமாகச் சிந்தித்து இதற்கு ஒரு திட்டம் தயார்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1963]

ரித்து, இந்த நெருக்கடியை எந்த அளவுக்கு அடுத்த ஆண்டில் போக்க முடியும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும், புதிய கல்லூரி வரவேண்டுமானால் அது உடனே நினைத்தவுடன் வர முடியாது. இதிலே இன்னொன்றும் கவனிக்க வேண்டும். சில மாணவர்கள், மன்னார்குடியில் இடம் இருக்கிறது அங்கே போய்ச் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால், மன்னார்குடிக்குப் போக மாட்டேன், மாயவரத்துக்குப் போக மாட்டேன், சென்னையில் தான் இடம் வேண்டும், இங்கேயே தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் காலத்தில் அநேகர் வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று படிக்கிறார்கள். படிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அதோடு எனக்கு கெபிஸ்ட்ரிதான் வேண்டும், எனக்கு ஸ்வாலஜி தான் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுதான் வேண்டுமென்று விரும்புவதைப் பற்றி நான் குறை கூறவில்லை. நெருக்கடி ஏற்படும் சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக் காட்டத்தான் விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் ஆங்காங்கு இருப்பது நல்லது தான். பெற்றோர்களின் வறுமை நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் இதை எவ்வளவு தூரம் சமாளிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் சமாளித்து வருகிறோம். புதிதாகக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமானால், சேலத்திலோ, கடலூரிலோ அல்லது வட சென்னையிலோ, எங்கேயிருந்தாலும், ஆண்கள் கல்லூரியாயிருந்தாலும், பெண்கள் கல்லூரியாயிருந்தாலும், ஸ்தலத்தில் இருக்கிறவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். முன்பே நான் கிருஷ்ணகிரி உறுப்பினருக்கு இதைத்தான் சொன்னேன். நான் கோவைக்குச் சென்றபோது ஒரு நண்பர், சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்னிடம் கூறினார். தனியாகக் கல்லூரி அமைப்பதென்றால் பல்கலைக் கழகம் ஏராளமாக எண்டென்மெண்ட் கேட்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கேட்பது நியாயம். ஏதாவது குறைக்கக் கூடுமானால் குறைக்கலாம். அந்த அளவுக்கு முடியவில்லை என்றால், நீங்கள் முதலில் நிதி திரட்டுங்கள், திரட்டிய பிறகு அரசாங்கத்திடம் வாருங்கள், திரட்டியிருக்கும் நிதியை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கமே ஒரு கல்லூரியை அமைக்க முடியுமா என்று பரிசீலிக்கத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். அதைத்தான் கிருஷ்ணகிரி உறுப்பினருக்கும், சென்னை உறுப்பினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்களுக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ சொல்லிவிட்டோம், கல்லூரி என்று சொல்லி விட்டோம், ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்பது சரியல்ல. ஒரு கல்லூரி அமைக்கவேண்டுமானால் முதலில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்—இனிஷியேடிவ் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நிதி திரட்ட வேண்டும். அதை அரசாங்கமே பயன்படுத்தி கல்லூரிகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். நெருக்கடியை எந்த அளவுக்கு அகற்ற முடியுமென்று பார்க்கிறோம். இப்போது பல்கலைக்கழகத்திடம் சொல்லி, எங்கும் இம்மாதிரி கொடுப்பதில்லை, கல்லூரி முதல்வர்களெல்லாம் ஆட்சேபித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள், சிண்டிகேட்

[10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கூட முடிவு செய்ததாம், இருந்தாலும் பிரத்தியேகமாகச் சொல்லி அனுமதி கொடுத்து எவ்வளவு தூரம் சமாளிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் சமாளித்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி இன்னொரு விஷயம்; இதில் இல்லாத விஷயம். லெப்ரஸி ஸானடோரியம் பற்றி செங்கற்பட்டு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். இருக்கிற நெருக்கடியையெல்லாம் சொன்னார்கள். இம்மாதிரி பிரச்சனைகள், குறைபாடுகள் எல்லாம் எப்போதும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திலே இருந்துகொண்டு வருகின்றன என்பதைத் தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மற்றொன்று குறிப்பிட்டார்கள். சேல்ஸ்-டாக்ஸ் டிரிப்யூனல் இருக்கிறது, அங்கே சட்சிக் காரர்கள் வருகிறார்கள். வசதி செய்து கொடுக்க சில தள வாடங்கள், நாற்காலி மேஜையெல்லாம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளெல்லாம் போட வேண்டியது அவசியம். முன்பு ஒதுக்கப்பட்டது ஏன் செலவழிக்கப்படவில்லை, செலவு ஆகாததால் தான் இப்போது துணை மதிப்பீட்டில் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஃபர்னிச்சர் போடவேண்டும் என்றால் ஃபர்னிச்சர் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய அரசாங்க ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்ட் டாப்ரிஷ்மெண்ட்ஸ் இருக்கின்றன. அல்லது சிறைகளில் இவைகளெல்லாம் செய்யப்படுகின்றன. இப்படி இருக்கும்போது கூடிய வரையில் ஏன் வெளியில் வாங்க வேண்டும் என்று எண்ணி, இவைகளிலிருந்து வாங்கவேண்டும் என்று போடுகிறோம். நமது தேவை அதிகப்படுகிறது. அவ்வளவையும் உடனடியாக சப்ளை செய்ய முடியாமல் போகிறது. அப்படிப் போகும்போது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், வெளியில் மார்க்கெட்டில் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். இப்படியெல்லாம் இருப்பதால், நம் ஸ்தாபனங்கள் உற்பத்தி செய்கிற சாமான்களை வாங்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனை வைப்பதால், ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை முற்றிலும் செலவு செய்ய முடியாமல் போகிறது, அதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பஸ்களைப் பொறுத்த வரையில், ஸ்டேட் ட்ரான்ஸ்போர்ட் டைப் பற்றித்தான் துணை மதிப்பீட்டில் கண்டிருக்கிறது. “பஸ் டைமிங்ஸ்” பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்கள். பஸ் ‘டைம் டேபிள்’ புத்தகம் போட்டாய் விட்டது. அவற்றில் சில பிரதிகளை இங்கே இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர்களும் பார்க்கலாம். இதெல்லாம் எவ்வளவு தூரம் போட முடியும் என்று பார்த்து போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக இருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கமலநாதன் அவர்கள், “கல்விக்காகத் துணை மதிப்பீட்டில் மான்யம் எல்லாம் கேட்கிறீர்கள், ஆரம்பப்

12-00
noon.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்.] [10th August 1963]

பள்ளிகளின் நிலை என்ன?" என்று கேட்டார்கள். ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு இருக்கும் விகிதாசாரம் சரியில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், "per capita income" அடிப்படையில் போடுவது கூடச் சரியில்லை என்று சொன்னார்கள். எது நியாயமாக இருக்கும்? யார் தேவை அதிகமாக மதிப்பிட்டு எடுத்துக் காட்டுகிறார்களோ, அவர்களுக்கு மட்டும், கொடுப்பதென்பதும் சரியல்ல. திறமையாக எடுத்துக் காட்டுகிறவர்களுக்கு மட்டும் கேட்கும் அளவு கொடுத்துவிட்டு, மற்றவர்களைப் பற்றி கவனம் செலுத்தாமலிருந்து விட்டால் அது சரியல்ல. அவர்களுக்குத் தொகையைக் குறைத்து பகிர்ந்து விடுவது நல்லதல்ல. எல்லோருக்கும் சரிசமமாகப் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும். 'பெர் காபிடா பேஸிஸ்' இலே கொடுக்கிறோம். அதே வகையில்தான் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கான கட்டடமும் முக்கியமான பிரச்சனை. ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்களுக்கு நாம் ஒரு கணக்குப் போட்டு பணம் கொடுக்கிறோம். சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தோம். 'முப்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கும்போது ஏன் 45 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கவில்லை?' என்று கேட்கக்கூடும். நாற்பத்து ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்து 40 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து இருந்தால் 'ஏன் 45 லட்சம் ஒதுக்கினீர்கள்?' என்று கேட்கலாம். இதெல்லாம் சுமாராக, உத்தேசமாக மதிப்பிடுகிறோம். முப்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தோம். நாற்பத்து மூன்று லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவு ஆயிற்று. எப்படியும் வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டதான் போகிறது.

'சில ஆஸ்பத்திரிகளில் இடம் போதவில்லை' என்று சொல்லப்பட்டது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்த பிறகு, 12,800 படுக்கைகள் தான் ஆஸ்பத்திரிகளில் இருந்தன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 2,099 படுக்கைகள் அதிகரிக்கப்பட்டன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 3,925 படுக்கைகளை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று திட்டம் இட்டிருக்கிறோம். அதில் இப்போதே 1,915 படுக்கைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆஸ்பத்திரிகளில் உணவு வழங்கப்படுவது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. 1958-59-ம் ஆண்டில் மருந்துகள் சப்ளைக்கு ஒரு கோடியே 10 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், 1962-63-ம் ஆண்டில் ஒரு கோடியே 91 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, 81 லட்சம் ரூபாய் அதிகம். வியாதியஸ்தர்களுக்கு உணவு கொடுக்கும் விஷயத்தில், 1962-63-இல் 97 லட்சம் 80 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இந்த இனத்திலும் செலவு உயர்ந்து கொண்டதான் போகிறது. நாம் மதிப்பிட்டதைவிட பணம் சற்று அதிகமாகப் போனாலும் பரவாயில்லை என்று செய்கிறோம். அதனால்தான் துணை மதிப்பீடுகள் வரவேண்டியிருக்கின்றன.

10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் பார்த்திருக்கிறேன். எனக்குக்கூட அம்மாதிரி தோன்றுவதுண்டு. வியாதியஸ்தர்களைப் பார்க்க டாக்டர் வருகிறார். அவர் பின்னால் மாணவர்கள் வருகிறார்கள். வியாதியஸ்தரைச் சுற்றி ஐந்து, பத்து பேர் சூழ்ந்து கொள்கிறார்கள். இது வியாதியஸ்தர்களுக்குக் கொஞ்சம் சங்கடமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும், மாணவர்கள் எப்படிக் கற்றுக் கொள்ளுவது? மாணவர்கள் நேராக உண்மையான வியாதியஸ்தர்களைப் பார்த்துத்தானே கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்? 'போஸ்ட்-மார்க்டிங்' செய்தால் மட்டும் போதாது. வியாதியஸ்தர்கள் சிகிச்சை பெறும்போது, அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள், அவர்களிடம் எவ்வளவு சாந்தமாகப் பழக வேண்டும் என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு டாக்டருடன் மாணவர்கள் சென்று வியாதியஸ்தர்களைப் பார்த்துத்தானே தெரிந்துகொள்ள முடியும்? மாணவர்கள் நல்ல பயிற்சி பெற வேண்டியதும் அவசியம் வியாதியஸ்தர்களுக்கு சங்கடம் ஏற்படக்கூடாது என்பதும் முக்கியம். (திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஸ்டான்லி ஆஸ்பத்திரியில் இந்த நம்பர் அதிகமாக இருக்கிறது.) உண்மைதான். நெருக்கடி தீர்த்தால்தான் இந்த நிலை மாறும். இருந்தாலும், இதையெல்லாம் மனதிலே வைத்துக் கொண்டதான் இந்தச் சங்கடங்களைப் போக்குவதிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

போலீஸ் ஸ்டேஷனில் விளக்கு போடுவதை எல்லாரும் வர வேற்கிறார்கள். ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்த நாயகி அம்மையார் பேசும்போது, 'இதற்கெல்லாம் ஒரு கணக்கு வைத்திருக்கிறார்களே' என்று சொன்னார்கள். உபயோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கான செலவைச் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளுகிற நிலையில் இதற்கு ஒரு வரம்பு வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாமே மின்சாரக் கட்டண 'பில்' லைக் கட்ட வேண்டுமென்றால் ஒரு மாதிரிதான். யாரோ கட்டி விடப் போகிறார்கள் என்றால் வேறு மாதிரிதான். போலீஸ் காரர்களை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. பொதுவாக எல்லோருமே—அமைச்சர்கள் உட்பட—அப்படித்தான். இதற்கெல்லாம் ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. மாணவர்கள் படிக்கவேண்டியிருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மைதான். மாணவர்களுக்கு, 9 மணிக்குமேலும் படிக்கவேண்டுமென்கிற ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதைக் கேட்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்குத் தடை இருக்கக் கூடாது தான். ஆனால், இதெல்லாம் குறிப்பான விஷயங்கள். இவைகளையெல்லாம் பார்த்து, எப்படிப் பரிகாரம் தேடுவது என்பதிலே கவனம் செலுத்தலாம்.

ஊர்காவல் படை (ஹோம் கார்ட்ஸ்) பற்றி நான் முன்பே சொன்னேன். "ஹோம் கார்ட்ஸ் என்பது என்ன", "விலேஜ் வாலண்டியர்ஸ் ஃபோர்ட்ஸ்" என்பது என்ன என்பதிலே சில சமயங்களில் சிலருக்குக் குழப்பம் வந்துவிடுகிறது. 'அகப் படை' என்று

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1963]

சொன்னாலும் 'ஊர்க்காவல் படை' என்று தான் வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் பேசும்போது, விலேஜ் வாலண்டியர் ஃபோர்ஸை ஊர்க்காவல் படையாக வைத்துக்கொண்டார்கள். 'பஞ்சாயத்து யூனியனில் வேலை செய்கின்றவர்கள் தான் அதில் இருக்கிறார்கள், மற்றவர்கள் யாரும் இல்லை' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் 'ஊர்க்காவல் படை' என்று குறிப்பிட்டது 'விலேஜ் வாலண்டியர் ஃபோர்ஸை'. விலேஜ் வாலண்டியர் ஃபோர்ஸ் வேறு. ஹோம் கார்ட்ஸ் வேறு. விலேஜ் வாலண்டியர் ஃபோர்ஸ் பஞ்சாயத்தின் பராமரிப்பில் இருக்கிறது. ஹோம் கார்ட்ஸ் போலீஸ் பராமரிப்பில் இருக்கிறது. விலேஜ் வாலண்டியர் ஃபோர்ஸ்ஸுக்குக் 'கிராமத் தொண்டர் படை' என்று பெயர். அதிலே கூட, 'பஞ்சாயத்திலே வேலை செய்கின்றவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள்' என்று சொல்வது சரியல்ல. நானே பார்த்திருக்கிறேன். கிராமத்திலுள்ள பலர், அங்கு நடக்கும் முக்கியமான சம்பவங்களிலும், விழாக்களிலும் பாடல்கள் போட்டுக்கொண்டு மிகுந்த உற்சாகம் காட்டுகிறார்கள். கிராமத்தவர்கள் பலர் இதில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்வது நம் திருப்திக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியது.

'ஹோம் கார்ட்ஸ்' பற்றி ஒரு கேள்விக்கு நான் விடை அளித்தேன். இப்பொழுது 10,000 பேர்களும், பின்னர் 10,000 பேர்களும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது திட்டம். இவர்களுக்கெல்லாம் போலீஸ் ட்ரெயினிங் கொடுக்கப்படுகிறது. இதிலே வழக்கறிஞர்களும், வியாபாரத் துறையில் ஈடுபட்டவர்களும், தொழில் துறையில் ஈடுபட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்படி எல்லோரும் இதில் உற்சாகத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

'தேசிய மாணவர் படையினருக்கு (நாஷனல் கேடட் கோர்) கைலிபிள்கள் போதிய அளவில் இல்லை' என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். குறை இருக்கிறது. பற்றாக்குறை இருந்தாலும் கூடிய வரைக்கும் அதைச் சமாளித்து வருகிறோம். இது நல்ல பயிற்சி. முன்பு எதிர்பார்க்கக்கூடாத செலவினம் இது. இதை எவ்வளவு தூரம் அமைக்க முடியுமோ அந்த முறையிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

'ஹோம் கார்ட்ஸ்' படையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டபோதுதான், கனம் எதிர்க்கட்சிச் செயலாளர் அவர்கள், 'போலீஸ் கெடுபிடி' என்றார்கள். அப்படித்தான் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். சென்னை நகரத்தைப்பற்றி கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, 'பல பேர் கைது செய்யப்படுகிறார்கள், இப்படி ஒரு அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஒன்று நான் இந்தச் சமயத்தில் கூற விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் 'ஏதோ இப்பொழுது புதிதாக போலீஸ் கமிஷனர் வந்திருக்கிறார், அவர்கள் வந்த பிறகு கெடுபிடி அதிகமாக இருக்கிறது' என்ற வகையில் குறிப்பிட்டார்கள். நான் மற்றவர்களைப் பற்றி

10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஒப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. இப்பொழுதிருக்கிற போலீஸ் கமிஷனரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டதனால் நான் சொல்கிறேன். இந்தப் போலீஸ் கமிஷனர் மிகச் சிறந்த ஓர் அதிகாரி என்பதை நான் இப்பொழுது தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : காலத்தை நான் குறிப்பிடுகிறேனே தவிர, அந்தப் போலீஸ் கமிஷனரால் ஏற்பட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை. I want to correct it Sir.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் கூறியதை நான் தவறுதலாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும், அவர்கள் கூறிய கருத்திலிருந்து சில தவறுதலான கருத்துக்கள் ஏற்படலாம். அப்படி ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுதிருக்கும் போலீஸ் கமிஷனர் மிகச் சிறந்த ஓர் அதிகாரி. எல்லாவிதத்திலும் திறமையும் பண்பும் ஒழுக்கமும் நிறைந்த ஓர் அதிகாரி. போலீஸ் அதிகாரிகளின் முக்கியமான நோக்கம் என்ன? அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டும். தவறு செய்கிறவர்களுக்குச் சற்றும் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அதிலே கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமான நோக்கம். அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதில் ரொம்பக் கண்டிப்பாக இருக்கிறவர், கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறவர். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட காரியத்தை மேல் அதிகாரியே தான் செய்திருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. கீழ் இருக்கிற அதிகாரிகள் அத்தனைபேர்களும் ஒழுங்காக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. கனம் மதியழகன் அவர்கள் போலீஸ் கமிஷனர் புதிதாக வந்திருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டதனால் தான் நான் இவற்றைச் சொல்கிறேன். இல்லாவிட்டால் சொல்லாமலேயே விட்டிருப்பேன். சில சமயம் கீழ் இருக்கும்படியான அதிகாரிகள் அத்துமீறி நடக்கலாம். தவறு நடக்கக்கூடும். ஆனால் இப்படி அத்துமீறி நடக்கிறவர்கள் அவ்வப்போது தண்டிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் எப்போதுமே அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கு உறுதியான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. குழப்பத்தை உண்டாக்க விரும்புகிறவர்களுடைய காரியங்களை தகர்த்தெறிவதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் நிரபராதிகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. இது சம்பந்தமாக அவ்வப்போது அதிகாரிகளுடன் கலந்து ஆலோசித்து நிரபராதிகளின் மீது எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளாதவாறுதான் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அவசியமான கஷ்டம், தொந்தரவு மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடாது என்பதில் அரசாங்கம் விசேஷ கவனம், அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதுபற்றி அரசாங்கம் மேலும் கவனம் செலுத்தும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் அரசியல் ஒன்றும் இல்லை. அரசியல் கட்சியை இதிலே கொண்டுவந்து புகுத்த வேண்டாம். சாதாரணமாக அன்றாடம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற நடவடிக்கைகளுக்கு அரசியல் கருத்தைக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1963]

கொண்டுவரவேண்டியதில்லை. “தவறு நடந்து போய் விட்டது. நீங்கள் இதற்கு முன்னால் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை” என்று கேட்கலாம். தவறைச் செய்தது யாராக இருந்தாலும் கண்டிப்பாக அரசாங்கம் அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். எடுத்துக்கொண்டும் வருகிறது. ஆகவே இதில் அரசியல் விவகாரங்களுக்கு ஒன்றும் இடமில்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் கீழ்பவானி திட்டத்தில் தூற்றுக்குப் பதினைந்து விதம் தண்ணீர் சப்ளைசைக் குறைத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார். ஆனால் திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் கோவை மாவட்டத்தையே சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், இதே கீழ் பவானி திட்டத்தில் அக்கறை உள்ளவராக இருந்தாலும் ‘இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை எல்லோரும் பகிர்ந்துகொள்ளத்தானே வேண்டும்’, என்று சொன்னார். கோவையைப் பொறுத்த மட்டில் நான் பொறுமைப்படவில்லை. எனக்குப் பொறுமை இல்லை. குறையில்லை, குறைபடவும் பொறுமைப்படவும் இடமேயில்லை. ஆனால் ஒரு உண்மையை நாம் பார்க்கவேண்டும். கீழ்ப் பவானித் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டபோது எவ்வளவு தண்ணீர் மிக அதிகமாக அவர்களுக்கு அளிக்கலாம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதோ அதற்கும் அதிகமாகவே அவர்கள் இப்போது பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். தங்களுக்கு உரியதைவிட அதிகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறவர்கள்—அதுவும் இந்த ஆண்டு துரதிருஷ்வசமாக பருவமழை இல்லாத காரணத்தினால், தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட காரணத்தினால் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகக் கொஞ்சம் குறைத்தபோது பெரிதாகக் கூக்குரல் இடுவது பயன் இல்லை. இவ்வாறு சந்தர்ப்பம் வரும்போது குறைத்துக்கொள்வதற்கு கோவை மக்கள் கொஞ்சமும் கூடத் தயங்கக்கூடாது என்று நான் இந்த மன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகத் தங்கக் கட்டுப்பாடு, தங்கக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தினால் பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். நான் இல்லை யென்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக 5 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இது போதுமா என்றால் போதும் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் இது குறிப்பிட்ட ஒரு திட்டம். இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ஐந்து லட்சம். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக இதுபோல இன்னும் பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும். இந்த ஒரு திட்டத்திற்காகத்தான் இப்போது ஐந்து லட்சம் மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு அவர்களுடைய நலனுக்காக என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றிய ஒரு கேள்விக்கு தொழில் அமைச்சர்கள் அவர்கள் விடையளித்திருக்கிறார்கள், விளக்கியிருக்கிறார்கள். தங்கத்தில் வேலை செய்கிறவர்கள் எவ்வாறு 14 கார்ட்டில்

10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வேலை செய்ய முடியும் என்றால் பதினான்கு காரட்டில் தான் வேலை செய்யவேண்டும் என்பது திட்டம். அமெரிக்காவில் உள்ளவர்கள் மிக அதிகமாக நகைபோட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறார்கள். அமெரிக்காவில் உள்ள பெரிய பெரிய நகைக்கடைகளுக்குப் போனால் எந்த நகையும் 14 காரட்டுக்குமேல் செய்யப்படவில்லை. பதினான்கு காரட் அல்லது அதற்குக் கீழே தான் எல்லா நகைகளும் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இருக்க தேசத் திற்கே ஒரு ஆபத்து, இந்த ஆபத்தைப் போக்க இந்தமாதிரியாக மக்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கோரி ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது இதனால் தான் இந்தக் கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது, பதினான்கு காரட்டில் நகையே பண்ண முடியாதே என்று சொல்வதில் என்ன பயன்? பொன்னிலே வேலை செய்து வந்தவர்கள் வேலையை இழந்துவிட்டார்களே என்றால் மண்ணிலே வேலை செய்கிறவர்கள் பலர் வேலையில்லாமலேயே திண்டாடுகிறார்களே. அவர்களுக்கு நாம் என்ன செய்கிறோம் என்று இன்னொரு பக்கத்தில் கேட்கலாம். பொதுவாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாட்டிலேயே இருக்கக்கூடாது என்று நாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம். மண்ணிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு, இருக்கக்கூடிய மண்ணுக்கு ஏற்ப, விவசாய வசதிகளுக்கு ஏற்ப வேலையும் கொடுத்து வருகிறோம். தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் வேலை இழந்த பொற்கொல்லர்கள் விஷயமாக அரசாங்கம் எவ்வித நடவடிக்கையுமே எடுத்துக் கொள்ளவில்லை யென்று சொல்வது, நினைப்பது சரியாக இருக்காது. அதிலே முழுக் கவனமும் செலுத்தப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

இன்னும் சிலபேர் எதற்காக இண்டஸ்ட்ரியல் கோவார்ட்ரேடிங் என்று இவர்களுக்காக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பொற்கொல்லர்கள் துட்பமான கலை வேலையில் இதுவரை ஈடுபட்டு வந்தவர்கள். இப்போது வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் இதுவரை செய்து வந்த தொழிலுக்கு ஏற்பத்தானே வேலை அளிக்க முடியும்? மண்ணைக் கொடுத்து வேலை செய்யச் சொல்வதா? அவர்கள் நிலத்தில் போய் பாடுபட்டு வேலை செய்து, விவசாயம் செய்யத் தயாராய் இருந்தால் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் நாம் எது செய்வதாக இருந்தாலும் தடை செய்வது என்றால் என்ன பண்ணுவது? அப்ச்ட்ரக்ஷன் பன்னிக்கொண்டே இருந்தால்—அதற்குச் சரியான தமிழ் தெரிய வில்லை, சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்—நாம் எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய முடியாது.

மேலும் வேறுசில குறைகளைப் பற்றி எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றியெல்லாம் கூட மேலும் கவனம் செலுத்துவோம் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அமைச்சர் அவர்களே, டெல்லியில் உள்ள மதராசி சங்கம் நடத்துகிற பள்ளிக் கட்டிடத் திற்கு நம்முடைய அரசு ஒரு லட்சம் ரூபாய் மானியம் வழங்கியது

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[10th August 1963]

தவறு என்றோ, அதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்றோ நான் கூறவில்லை. அந்தக் கட்டிடத்திற்கு ஒன்பதரை லட்சம் ரூபாய் ஆகிறதென்றும், இரண்டரை லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுவிட்டது என்றும் மேலும் தேவைப்படுகிற ஆறு லட்சத்தையும் அவர்கள் பெறுவதற்கு நம்முடைய அரசு, டெல்லி அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன். கொடுக்கக்கூடாது என்று குறிப்பிடவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: டெல்லி அரசோடு ஒப்பிடும் போது நம்முடைய அரசு பேரரசு. அவர்களுடைய அரசு சிற்றரசு தான். பேரரசு சிற்றரசை எவ்வாறு இவ்விஷயத்தில் சொல்ல முடியும்?

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் டெல்லி அரசு என்றபோது மத்திய அரசாகத்தான் சுட்டிக்காட்டினேனே தவிர டெல்லி அட்மினிஸ்ட்ரேஷனை சொல்லவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: மத்திய ஆட்சியில் இருந்து கொடுக்கக்கூடியதை கொடுத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: Voting on Demands for Grants for Further Expenditure for the year 1963-64 will be taken up on Monday, the 12th August 1963.

VII. THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1963-64 (DISCUSSION—cont.)

MR. SPEAKER: We will now continue the discussion on the Madras State Electricity Board Budget for 1963-64.

* திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம்: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் அறிக்கையை வரவேற்று நான் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நமது நாட்டிலே எவ்வளவோ முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றால் அவற்றுக்கு எல்லாம் மூலகாரணம் மின்சார அபிவிருத்தி தான். மின்சார விஸ்தரிப்பு நம்முடைய மாநிலத்தில் நல்லமுறையில் நடைபெற்றிருப்பதனால் தான் மற்ற மாநிலங்களைவிட பலவகையில் நாம் முன்னேற முடிந்திருக்கிறது என்றால் மிகையாகாது. அதைக்கண்டு நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யமானாலும் சரி, பிற ராஜ்யங்களானாலும் சரி மின்சாரம் இல்லாமல் அபிவிருத்தி அடையாது. ஆகவே எவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகமாக நாம் அதை உற்பத்தி செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகமாகத் தொழில் ஊழியர்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். அதை உணர்ந்துதான் நாம் பலவகையிலும் மின்சாரத்தைப் பெருக்கப் பாடுபட்டு வருகிறோம். நமது ராஜ்யத்தில் இன்னும் கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்துவிடுவோமேயானால் நமது லட்சியமே நிறைவேறிவிடும். அது நம்முடைய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட-அளவில் முடிவு அடைந்துவிடும் என்று நான்